

660818 ตอบปัญหาผาอวิชชาหลับตาโง่ๆ พุทธศาสนาตามภูมิ ราชธานีอโศก

<https://www.boonniyom.net/53227.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

https://docs.google.com/document/d/1gF-6L6e2GXe2--5BpwWlStcT_9XIVPEm/edit?usp=sharing&oid=101958567431106342434&rtpof=true&sd=true

ดาวโหลดเสียงที่

<https://drive.google.com/file/d/1AKT-XaeOjf8tNzLBXBwQqwxNUI-GgLYj/view?usp=sharing>

และ

<https://podcasters.spotify.com/pod/show/dhamaporkru/episodes/660818-e288g91>

ดูวิดีโอได้ที่ <https://youtu.be/qM422O85DPI>

และ <https://fb.watch/mv9ZgPm2sr/>

วิดีโอ. (มีซับ) <https://youtu.be/oKH695KXlkc>

สมณะฟ้าไท... วันนี้วันศุกร์ที่ 18 สิงหาคม 2566 ที่บวรราชธานีอโศก วันนี้จะให้ดูคลิปนำเรื่องก่อน เกี่ยวกับวัยรุ่นที่สนใจธรรมะ

คลิป 'วนิอินพุทธ' เมื่อวัยรุ่นอายุ 25 อินศาสนา

<https://youtu.be/ZfukhCKOoMo>

พ่อครูว่า... ดี ก็น่าดีใจมีเด็กๆใครที่จะเริ่มสนใจธรรมะ ก็ค่อยๆ ศึกษาตามกันมา ขอเริ่มต้นที่ SMS

ลำดับการพินิจพิจารณาซ้ำ 5

SMS วันที่ 14-17 ส.ค. 2566

_กึ่งธรรม... น้อมกราบนมัสการพ่อท่านด้วยความเคารพและศรัทธายิ่งค่ะ...วันก่อนฟังธรรมว่า ชาวบ้านราชไม่ค่อยถามปัญหา วันนีจึงมีปัญหายากเรียนถามพ่อท่านบ้างค่ะ.....ดูเหมือนจะเป็นปัญหาแบบโลกๆที่โยงเข้ามาหาธรรมได้อยู่นะคะ...ลูกสงสัยว่าเรื่องการได้เงินมาแบบไหนที่ชอบธรรมกว่ากันค่ะ

1.เงินที่ได้จากการทำประกันชีวิตของคนในครอบครัว เช่นพ่อ แม่สามี หรือลูก ที่เรารู้ว่าเขาจะมีชีวิตอยู่ไม่นานด้วยโรคร้าย เราก้ไปทำประกันไว้แบบสูงๆแล้วเราก้ได้เงินนั้นมาจำนวนมาก...

2.เงินที่ได้จากบำนาญที่เราอดส่ำห์ทำงานรับราชการด้วยเงินเดือนน้อยๆเมื่อเทียบกับเอกชนเพื่อหวังบำนาญตอนเกษียณอายุคือสมัยก่อนเพื่อนๆไปทำงานเอกชน ได้เงินเดือนสูงกว่าลูกมากแต่ลูกคิดว่าทำของรัฐนี้แหละดี เพราะแก่แล้วก็มีบำนาญแม้งานจะหนักมากก็สู้ทำมาจนได้บำนาญ

3.เงินที่ได้จากการเล่นหุ้น

4.เงินรางวัลจากการซื้อสลากออมสินของรัฐบาล

5.เงินจากกองมรดกของบิดามารดา เงินแบบไหนที่ได้มาโดยชอบธรรมกว่ากันคะ.กราบขออภัยนะคะที่ถามเรื่องอสรพิษ(เงิน) เพราะยังงงๆ ลูกก็ยังไม่จำเป็นต้องใช้เงินอยู่บ้าง นิดๆหน่อยๆ ไม่ค่อยมากหรอกค่ะ และลูกก็คิดว่าส่วนใหญ่พวกเราก้ยังต้องใช้เงินกันอยู่

หลีกเลี่ยงไม่ได้ค่ะเพราะฐานยังไม่ถึง..ค่ะ กราบขอบพระคุณพ่อท่าน
อย่างสูงค่ะ

พ่อครูว่า... คนที่ฐานไม่ถึง แล้วรู้ตัวว่ายังฐานไม่ถึง ก็ยังดี แต่
จะมีคนเข้าใจว่า เป็นคนนี้ไม่ใช้เงินไม่ได้ แม้แต่เขาบวชเป็นพระกัน
แล้ว เขาบวชเป็นพระทุกวันนี้ไม่ใช้เงินไม่ได้ อยู่ไม่ได้ ใคร
ที่ไหนอยู่ได้ แต่ว่าความจริงแล้วพระที่ไม่ใช้เงินอย่างพวกเรา สมณะ
ชาวอโศกอยู่ได้ แม้แต่ สิกขมาตุ อยู่ได้ หรือแม้แต่ฆราวาสของพวก
เรา

คำว่าใช้เงินก็มีความหมายของมันหลายระดับ ใช้เงินตาม
สมควร ที่เราออกไปข้างนอก เราก็จะต้องใช้ค่าส่วนที่มันจำเป็นที่เรา
ต้องใช้จริงๆ เราก็จำเป็น

แต่ผู้ที่ออกไปข้างนอกไม่ได้ใช้เงิน ไปข้างนอกก็ไปทำงานก็ทำ
แต่ไม่ได้ใช้เงินก็ได้ อย่างนั้นอย่างนี้ก็ทำเอาเองที่เราเองทำได้ ไม่
ต้องใช้เงินเลยก็ได้

เพราะฉะนั้นมันเป็นเรื่องละเอียด เป็นเรื่องที่อยู่ทีคน ที่บุคคล
กิจที่เราจะต้องใช้เงิน แล้วเราก็ไม่พยายามที่ทำกิจที่จะต้องใช้เงิน
มันสำเร็จนะ กิจที่จะต้องใช้เงิน เราไม่ต้องเกี่ยวข้อง เราทำแต่กิจที่
ไม่ใช้เงิน เยอะไป เราอยู่ในสังคม โดยเฉพาะสังคมอโศกเรานี้ คนที่
ไม่ต้องใช้เงินเลย กิจที่จะต้องใช้เงิน เราไม่ให้ทำ เราก็ทำกิจที่อยู่กับ
หมู่ แม้แต่กิจที่ทำข้างนอก ทำกับสังคมข้างนอก เราก็ไม่ต้องใช้เงิน
งานที่เราทำกันอยู่นี้ เราก็ทำได้ อย่างนี้เป็นต้น

มันเป็นเรื่องละเอียด ไปศึกษาดีๆ แล้วจะเห็นได้ว่า อย่างชาว
อโศกเรานี้เห็นได้ว่า ไม่ต้องใช้เงินอยู่ในนี้ ถ้าใช้เงินก็ให้คนอื่นที่เขา
ใช้ อยู่ เขาถนัดใช้ เราไม่ถนัดใช้ เรื่องที่ใช้เงินให้คนอื่นเขาแทน
ทำได้

เพราะฉะนั้นพวกภิกษุ หรือสมณะชาวอโศกหรือ ลิกขมาตุ ก็ไม่ต้องใช้ จะซื้อ จะขาย จะโน้นจะนั้นก็บอกขราวาสที่เขามีหน้าที่ให้ไปทำ ไม่ต้องใช้ ตัวเองไม่ต้องไปซื้อไปขายไปทำอะไรเองเลยในเรื่องจะต้องพกเงินแล้วก็จ่ายเงิน ไม่ต้องเลย แม้แต่ขราวาสหลายคนพวกเราก็จะรู้ได้ว่า ที่มันจำเป็นจริงๆ มีน้อยมาก อยู่ในสังคมพวกเรานี้ยิ่งอุดมสมบูรณ์ ข้าวมีกิน ดินมีเดิน ตะวันมีส่อง ฟัน้องมีเสร็จ เห็ดมีเก็บ ป่วยเจ็บมีคนรักษา ชี้อหามีคนช่วยกวาด ผ่าขาดมีคนช่วยชุน บุญ ฐ ก็ทำให้มันได้ ฐมีจฉาติฎฐิ บุญที่ฐมีจฉาติฎฐิก็ทำไม่ได้ ไม่มีผลของบุญ นะ ก็ว่ากันไป

มันเป็นเครื่องอาศัย ในยุคพระพุทธเจ้าก็มี แต่ท่านไม่เห็นเกี่ยวอะไรกับมันมากมาย มันไม่เหมือนเดี๋ยวนี้

แต่เดี๋ยวนี้เขาก็เห็นว่ามันจำเป็น กิเลสมันมากนะ ไม่เหมือนสมัยพระพุทธเจ้า เพราะเครื่องล้อมันก็มาก

เอ้า..ก็ผ่านไป พิสูจน์เรื่องที่ไม่ใช้เงินได้ คือผู้ที่ทำเศรษฐกิจได้ดี เป็นเรื่องของการจบกิจ เรื่องเศรษฐกิจที่ดี

กิเลสมันกลัวปัญญาอย่างไร

_หลิน หลิน....กราบเรียนถามพ่อครูว่า กิเลสกลัวปัญญา แล้วทำอย่างไร ถึงจะมีปัญญา เช่น เรื่องอาหาร ชอบกินของหวาน เป็นต้นคะ

พ่อครูว่า... กิเลสกลัวปัญญา ศัพท์คำนี้จำไว้นะ แล้วยืนยันพยายามปฏิบัติและพิสูจน์เลยว่า ปัญญาเรามา กิเลสมันไป พอจะเกิดกิเลส พอปัญญา เข้าใจมัน กิเลสมันก็ไม่มืบทบาทเลย กิเลสมันก็ลดไป ไม่มีภาษาจะบอก จะพูดมากกว่านี้ แม้แต่พระพุทธเจ้าท่านก็ตรัสอย่างที่เคยอธิบายไป ว่า มารหรือกิเลส ตถาคตรู้เราแล้ว มันหาย

ไปเลย พระพุทธเจ้าก็ตรัสอย่างนั้น เพราะมันเป็นนามธรรมที่มันไม่ได้ไป ฤทธิ์แรงของปัญญา มันแรงจนกระทั่งไอ้กิเลสนี่รอหน้า อาตมาเคยพูดมาแล้วว่ามันรอหน้าไม่ติดเลยกับคนที่มีปัญญา

เพราะฉะนั้นพระอรหันต์ กิเลสจะไม่กล้าเข้าใกล้ แต่ไม่ได้หมายความว่า คำว่ากิเลส หมายความว่าคนที่มีนะ พระอรหันต์ท่านไม่มีแล้ว กิเลส เพราะฉะนั้นก็เหมือนกับโลกนี้มันไม่มีกิเลส แต่กิเลส มันก็แสดงตนอยู่กับคนที่เขามีกิเลสที่ไม่มีปัญญา ไม่มีปัญญาก็สู้ กิเลสนั้นไม่ได้ พระอรหันต์ท่านมีปัญญาสมบูรณ์แบบแล้ว กิเลสมันไม่กล้ารอหน้า แต่ไม่ใช่ว่าโลกนี้มันไม่มีกิเลส มันก็มีอยู่กับทุกสิ่งทุกอย่าง มันก็เป็นกิเลสสำหรับคนที่เขามี คนมีกิเลส มันก็มี ก็ต้องสู้ด้วยปัญญา เพราะฉะนั้นพลังปัญญาจึงเป็นเรื่องที่ลึกซึ้ง

แล้วก็ต้องรู้ว่ากิเลสมันคืออาการอย่างไร อาการของพลังปัญญาเป็นอย่างไร มันเป็นนามธรรมมากที่ยากที่จะรู้

แล้วทำอย่างไรจะมีปัญญา เช่น เรื่องอาหาร นั้นแหละตัวดีเลย เรื่องอาหาร พระพุทธเจ้าถึงตรัสสรุปลงไปให้ทำเรื่องอาหาร โภชนมัตตัญญุตตา เราสามารถเรียนรู้กิเลสและมีพลังปัญญาจากการกินอาหารนี้แหละ ได้

จนพลังปัญญามันสูง กิเลสไม่มีเลย เป็นอรหันต์ได้ด้วย โภชนมัตตัญญุตตา คือเรื่องอาหารอย่างเดียว เป็นพระอรหันต์ได้เลยขอ ยืนยัน

ชอบกินของหวาน คุณก็ต้องพิจารณาเรื่องของหวาน กินไปมาก ๆ ใต้เป็นเบาหวานนะ หรือเป็นโรคอื่นๆอีก กินน้ำตาล โรคอ้วน ... ก็ให้ลดลง และพิจารณาให้เห็นว่ามันเป็นเรื่องโง่ของเราเองที่ไปติด อย่างโน้นอย่างนี้

บอกตัวเองบรรลุอรหันต์ มันไม่ใช่เรื่องน่าอาย ถ้าเป็นจริง

_แดง สารคาม · ดิฉันเข้าใจว่าพ่อครูคนเดียวเท่านั้นเป็นพระอรหันต์ค่ะ มีลูกของลุงคนหนึ่งเขาศรัทธาหลวงตามหาบัวมาก เขาเข้าใจว่าหลวงตาบรรลุอรหันต์แล้วค่ะ

พ่อครูว่า... แล้วคนเชื่อ เยอะด้วย คนจะเชื่อว่า ขณะนี้มหาบัว แม้จะสิ้นชีวิตไปแล้วก็เถอะ เขาก็เคยอาจจะพบ อาจจะเคยเป็น ลูกศิษย์ลูกหามหาบัวด้วย แล้วเขาก็ได้พบได้สัมผัส ได้เห็นได้รู้ว่า มีอีกคนคือโพธิรักษ์ รู้ 2 คน รู้ทั้งมหาบัวและโพธิรักษ์

มหาบัวก็พูดว่าตัวเองเป็นอรหันต์ แต่ไม่กล้าพูด พูดเป็นนัยๆ ไม่พูดตรงๆ แข็งๆ แร้งๆ ชัดๆ อย่างไม่มี มังกุ อย่างอาจหาญแกแล้ว กล้าเหมือนอย่างโพธิรักษ์หรอก ว่าตัวเองเป็นอรหันต์ มหาบัวก็ไม่กล้าพูดอย่างนั้น มันจะเป็นอย่างนั้นจริงๆ เพราะมันไม่ใช่ ไม่ใช่ อรหันต์ มันไม่กล้าหรอก ก็พูดเป็นนัยๆ ให้คนอื่นเขาเข้าใจว่า เกิดเป็นชาติสุดท้าย ใช้สำนวนนี้เป็นสำคัญ ไม่เกิดอีกแล้ว ชาตินี้ไม่เกิดอีกแล้ว แล้วก็อธิบายพลความแวดล้อมต่างๆ สารพัดเพื่อให้เห็นเข้าใจว่า เป็นคนหมดสิ้นกิเลสอะไรอย่างนี้ ซึ่งจะไม่กล้าที่จะบอก

จริงๆ แล้วมันไม่ใช่เรื่องยากสำหรับผู้ที่ป็นจริง พูดความจริง มันไม่ใช่เรื่องยาก มันไม่ใช่เรื่องน่าอายด้วย ที่จะบอกว่าตัวเองบรรลุอรหันต์ มันไม่ใช่เรื่องน่าอาย และก็ไม่ใช่เรื่องอยากอวด อรหันต์ไม่มีทั้งเรื่องน่าอายและไม่มีทั้งจิตอยากอวด อรหันต์จริงนะ เพราะฉะนั้น ก็พูดเป็นปกติสามัญ แล้วก็รู้ความควรหรือความไม่ควร เท่านั้น

อย่างอาตมานี้ไม่ได้พูดง่ายๆ ซึ่งก็พูดมาหลายทีแล้วอธิบายไปแล้ว อาตมาพูดว่าตัวเองเป็นโพธิสัตว์ก่อน แต่โพธิสัตว์นี้แหละ สำคัญ และก็ไม่ได้บอกว่าโพธิสัตว์ระดับ 1 ระดับ 2 ระดับ 3 ไม่ใช่ อาตมาเป็นโพธิสัตว์ระดับ 7 โพธิสัตว์ระดับ 4 เป็นอรหันต์

โพธิสัตว์ 9 ระดับ 1.โสดาบันโพธิสัตว์ 2.สกิทาคามีโพธิสัตว์ 3.อนาคามีโพธิสัตว์ 4.อรหันต์โพธิสัตว์ 5.อนุโพธิสัตว์ 6.อนิยตโพธิสัตว์ 7.นิยตโพธิสัตว์ 8.มหาโพธิสัตว์ 9.พระปัจเจกสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

อาตมานิยตโพธิสัตว์ โพธิสัตว์ระดับ 7 ซึ่งอาตมารู้ความเป็นอรหันต์มาตั้งแต่ระดับ 1, 2, 3, 4, 5, 6

อรหันต์จริงๆนั้นมี 6 ชั้น ชั้นที่ 1 โสดาฯ สกิทาฯ อนาคามี และอรหันต์ นั้นอรหันต์ชั้นที่ 1

อรหันต์ชั้นที่ 2.อนุโพธิสัตว์, ชั้นที่ 3.อนิยตโพธิสัตว์, ชั้นที่ 4.นิยตโพธิสัตว์, ชั้นที่ 5.มหาโพธิสัตว์ และชั้นที่ 6.พระปัจเจกสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

อาตมา อรหันต์ชั้นที่ 4 พระพุทธเจ้าท่านอรหันต์ชั้นที่ 6

ความเป็นอรหันต์ที่พูดนั้น มันไม่ใช่ชั้นเดียว แต่เขาไม่พูดกันหรอก แล้วอาตมาก็มีภูมิธรรมจริงๆ ไม่ใช่เอาความเพ้อเจ้อมาพูด ไม่ใช่เอาความเพ้อเจ้อมาพูด ไม่ได้หรอกเรื่องพวกนี้ มันเป็นเรื่องสัจจะแล้วอาตมาก็ไม่ได้ไปหลงใหล เพราะเป็นอรหันต์แล้ว ไม่ไปหลงผิดอะไร อรหันต์รู้จักโพธิสัตว์ระดับ 4 ระดับ 5 ระดับ 6 ระดับ 7 มันไม่ใช่เรื่องเพ้อเจ้อ และไม่ใช่เรื่องผิดพลาด ไม่ใช่เรื่องเดาสุ่ม มันเป็นเรื่องบอกความจริง จึงไล่ระดับได้ มันเป็นเรื่องสัจจะ จึงเอามาพูดสู่ฟังทั้งนั้น

แล้วอาตมาก็ยืนยันไม่ได้เกลียดชังมหาบัว สงสาร โดยเฉพาะสงสารคนที่ไม่หลงมหาบัวผิด ไปหลงผิดว่าเป็นอรหันต์ เป็นอาริยะซึ่งมันไม่ใช่ ยิ่งหยาบๆ แคเสพติดหมากพลูเป็นเรื่องหยาบตันๆเลย เป็นสิ่งเสพติดของพี่น้องชาวบ้าน มนุษย์ง่ายๆ สิ่งเสพติดสามัญ ติดหมากพลู บุหรี่ สิ่งเสพติดอะไรต่ออะไรนี้ หยาบกว่า อาหารการกิน

คุณติน้ำหวาน คุณติตของหวาน มันยังลึกซึ้งกว่าไปติดหมาก
พลู ติดสิ่งเสพติด ติดยาเสพติด มันต่ำมันหยาบกว่า แค่นี้ยังไม่มี
ปัญญาแล้วจะเป็นอรหันต์อรหันอะไร มหาบัวนั้น

ขอรภัยเอาตมาพูดเหมือนดูถูก เหมือนเหยียบย่ำ แต่เอาตมาก็
ต้องข่มความผิด ความเข้าใจผิด ความไม่ถูกต้อง ยกสิ่งที่ถูกต้อง มัน
เป็นธรรมดาธรรมชาติของสังขาร พุตสังขาร มันต้องเป็นเช่นนั้น

เพราะฉะนั้นก็ต้องฟังดีๆ และยุคนี้เป็นยุคที่เอาตมานำเอา
โลกุตระธรรมหรือธรรมะที่สัมมาทิฐิ ธรรมะที่ถูกต้องเข้ามาสถาปนา
ลงไป เพราะศาสนาที่เสื่อมตามที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้แล้ว ว่า
มันจะเสื่อม ชื่อว่าพุทธนั้นแหละ แต่มันเสื่อมไปเป็นโลกียะ ซึ่งมันไม่
ใช่ ศาสนาพุทธนั้นเป็นโลกุตระ เนื้อแท้คือโลกุตระ แต่โลกียะมัน
เป็นศาสนาเทวนิยมทั้งหลายแหละ ใครๆเขาก็สอนโลกียะ คือการละ
ชั่ว ประพฤติดี ใครๆก็สอน

แม้จะมีลึกซึ้งอยู่บ้างว่า ให้ละ ลากยศสรรเสริญบ้าง เขาก็ไม่ได้
เข้าถึงจิตวิญญาณ จิต เจตสิก รูป นิพพานที่จะละลดจริง แต่มันไม่
จริง เขากดข่มกัน อย่างพวกเซน กดข่ม จนกระทั่งเหมือนไม่มีอะไร
เลย และเขาไม่อยากได้อะไรเลย มักน้อยสันโดษจริงๆ อย่างนี้
เป็นต้น ซึ่งมันไม่เป็นจิตที่สมบูรณ์แบบ

อย่างพวกเซน เขาตายแล้วเวียนวนมาเกิดอีกนะ แล้วเวียนวนมา
เสพ ลาก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข อีก หรือ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส
(โผฏฐัพพะ) เขาก็ติด เพราะมันไม่ได้รู้จักจิตเจตสิก ไม่ได้รู้จักอย่าง
เวทนา 108 แล้วต้องเห็นชัดเจนใน มโนปริจาร 18

ของอย่างโลกีย์เขาเป็น เคหะสิตะ 18 แล้วก็รู้ทางตาหูจมูกลิ้น
กายใจนี้ มันไปหลงสุขหลงทุกข์ จนกระทั่งหมดสุขหมดทุกข์แบบ
โลกุตระเนกขัมมสิตะ อีก 18 แล้วต้องทำจนละเอียดจนกระทั่งครบ

ทั้งแน่ใจว่า อดีตเป็นฐานเต็ม 36 ปัจจุบันมาทุกตัว มีพลัง กิเลสทำอะไรไม่ได้

เพราะฉะนั้นจนแน่ใจว่า อนาคตอีก 36 และ 36 นี้ก็คือ มโนปวิचार 18 นี้แหละ มี 2 อันก็เป็น 36 ทั้ง เคนหิตะ ทั้ง เนกขัมหิตะ ก็เป็น 36

รู้ดีในเรื่องของพฤติกรรมมโน มโนปวิचार นี้ วิจาระ คือ พฤติกรรมของมโนแบบโลกียะกับแบบโลกุตระ อาการของมันรู้ดีหมด มันเกิดอาการทางจิตแบบไหนแบบไหน จนกระทั่งผ่านไป แล้วเป็นอดีต ปัจจุบันนี้มันมา ก็รู้มันหมดทาง ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ มโนปวิचार 18

แล้วมันเป็นโลกียะก็รู้มันได้ ทำให้มันเป็นโลกุตระได้ อย่างชัดเจนหมดทุกอย่างเลย

อาตมาว่าอาตมาอธิบายรายละเอียดของธรรมะ มันละเอียดจนกระทั่งเป็นภาษาง่ายๆนะ แม้จะมีภาษาวิชาการภาษาบาลีประกอบ อาตมาก็ขยายความเป็นภาษาไทยให้ละเอียดลงไป ไม่ได้พูดบาลีโก้ๆ แต่พูดบาลีเพื่อยืนยันอ้างอิงเท่านั้นเอง ค่อยๆเรียนไปนะ

อาตมาก็ต้องพูดความจริง ว่าสายนี้ล้มล้มตา มันผิดหมด มันไม่มี อปัณณกปฏิบัติ 3 ขนาดมี อปัณณกปฏิบัติ 3 ผู้ปฏิบัติอยู่ แล้วมันจะไปลดได้ง่ายๆ ที่ไหน ผู้ปฏิบัติจริงแล้วจะรู้เลยว่าไม่ใช่ละกิเลสได้ง่ายๆ แต่ไปนั่งหลับตาอย่างนั้น ไม่รู้ก็ชาติ แล้วไปหลงแบบ ออฟฟิศดาบส อุทกดาบส เสียเวลา อาตมาก็ไม่รู้จะอธิบายอย่างไร ผ่านไปก็แล้วกัน มันน่าสงสาร เสีย เวล่ำเวลา

*_สวน กระจกจ้ง · ครอบครัวผมปฏิบัติธรรม แบบชาว อโศก
แล้วทำให้ สมาชิกในครอบครัวปลอดภัย อบายมุข เกือบ100%เลยครับ
ผมมาถูกทางแล้วครับ*

พ่อครูว่า... ดี รู้ตัวชัดเจน

น้ำตกให้เที่ยวฟรีทำได้ที่บ้านราช

*_สว่างแสง ขวัญดาว · กราบนมัสการพ่อครูสมณะโพธิรักษ์
สมณะเดินดิน สมณะเดินไท สมณะแสนดิน พ่อครูคะลูกได้ฟังท่าน
แสนดินว่าบ้านราชใช้ไฟฟ้า เพื่อสุน้ำแล้วเปิดน้ำตกให้คนทั่วไปมา
เที่ยวฟรี ลูกว่าบ้านราชคงต้องจ่ายค่าไฟฟ้าต่อวันด้วยเงินจำนวนมาก
ลูกมีข้อสงสัยว่าในทางเศรษฐศาสตร์คนเห็นฟังก์ชันแล้ว มาซื้อบ่
อย่างนี้ลูกสามารถคิดได้ แต่จ่ายค่าไฟฟ้าด้วยเงินจำนวนมากเพื่อ
ผลิตน้ำตกให้คนมาอาบน้ำ ลูกขอกราบเรียนถามพ่อครูว่า บ้านราช
ได้อะไรคะ น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพอย่างสูงคะ*

พ่อครูว่า... ก็ได้คนมาอาบน้ำไง มันอธิบายยาก อธิบายละเอียด
ไม่ได้ว่ามันเป็นเรื่องของเหตุปัจจัยหลายอย่าง 1. ทำธรรมชาติ
2. เพื่อแสดงให้คนเห็นว่าธรรมชาติสำคัญ 3. เมื่อได้มาแล้วหรือเมื่อ
ทำขึ้นมีสิ่งนี้ เราก็ได้ประโยชน์จากสิ่งนี้ในตัว มีน้ำตกนี้ บรรยากาศ
ของพวกที่เราอยู่มันจะไม่เหมือนป่าทึบที่มีน้ำตก แล้วก็เย็นเยือก
แต่มันจะเย็น แต่ไม่ถึงเยือก จะเย็นอย่างโปร่ง เย็นอย่างได้สัดส่วน
มีไอน้ำ น้ำตกเคลื่อนลมพัดนะ มันไปกระทบทำให้เกิดลมเคลื่อน
อะไรพวกนี้ต่างๆนานา โดยเฉพาะด้านจิตวิญญาณ

คุณพูดถูกที่เราทำฟรี เราทำให้คนมาสัมผัส ไม่กี่วันนี้ก็มีเด็กมา
หลายตัว มี นร.มัธยมมาเป็น 100 ชั้นประถมก็มี คือให้มันเรียบร้อย
ดี เขาจะได้รับประโยชน์ ที่ในจังหวัดอุบลราชธานีมันก็ไม่มีที่จะเป็น

อย่างนี้ ไฉนที่เขาทำแบบค้าขาย เขาก็ทำไปสิ นั่นแหละอีกอันหนึ่งก็
บอกกว่าที่อื่นเขาทำแล้วเขาทำหาเงิน ต้องเสียเงินไปเล่น แต่ของเรา
ไม่ได้ให้เสียเงินเสียทองอะไรเลย นี่ก็เป็นสัจจะอันหนึ่ง ไม่ใช่
อวดอ้างนะ แคะให้เห็นว่าพวกเราเกือบจะกันได้ มนุษยชาตินะ

สมณะฟ้าไท... ตอนฤดูร้อนเดือนเมษายน ผมถามว่าทำไมเขา
อัมลุก 2 เดือนมาด้วย เขาบอกว่าที่บ้านอยู่ไม่ได้ มันร้อน เขาบอกว่า
อยู่กันไม่ได้เลย มาที่นี้ตั้งแต่เช้าเลย

พ่อครูว่า... นั่นแหละมันเป็นที่พักผ่อน มันเป็นสถานที่ที่ แดน
เพลินเชิญพัก Pleasant Land please rest อย่างแท้จริง

เรื่องนี้เป็นเรื่องจิตวิญญาณที่เกือบจะ อันเป็นอัมภาสัยของ
โพธิสัตว์ จบด้วยอันนี้ก็แล้วกัน

*_Aeamau Lee เอี่ยมเอื้อ ลี · ชื่นชมท่านแผ่นดินนะคะ น้อม
นมัสการทุกท่าน รายการดีๆเช่นนี้มีที่ช่องนี้ช่องเดียว*

พ่อครูว่า... แนนอนขอยืนยัน

*_Songyut Akkakoson ทรงยุทธ อัคคโกศล · กราบนมัสการ
ท่านสมณะและท่านสิขมาตุ พอละออนุมานได้ใหม่ครับว่า ผู้ที่มา
ปฏิบัติธรรมสายอโศก ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่เคยมีกิเลสโทสะแรง (สาย
โทสะ) เพราะเท่าที่ผมได้มีโอกาสคบคุ้นสหายดีมิตรดีและดูใจตน
เองก็พบว่า ตนเองก็เป็นสายโทสะ ส่วนเพื่อนทางโลกคนอื่นๆ ที่ไม่
ใช้สายโทสะมักจะไปสนใจธรรมะสายหลับตากันครับ*

พ่อครูว่า... อาตมาว่ามันไม่ใช่เครื่องชี้บ่งนะ มาสายเรานี่จะเป็น
สายโทสะ ไปนั่งหลับตาเป็นสายปัญญา อาตมาว่ามันกลับกัน สาย
เราเป็นสายปัญญา สายไปนั่งหลับตาเป็นสายโทสะ ก็ขนาดมหาบัว

ยังเขวียงเถาดใส่พระลูกศิษย์เลย เขาว่าอรหันต์ สายโน้นเป็นโทสะ
แรง ถ้ารู้ตัวไม่ทำหรอก มันขายชี้หน้า แต่ไม่รู้ตัวหรอกที่ทำนั้น กิเลส
มันเข้า

สมณะฟ้าไท... แล้วแถมมีหลักฐานถ่ายไว้ ตายแล้วก็ยังมา
เปิดเผยได้อีก

พ่อครูว่า... เอา นั่นก็เป็นเรื่องจริงก็เป็นธรรมดา

มันไม่ใช่เครื่องชี้บ่ง อาตมาว่าสายอโศกนี่แหละเป็นพวกสาย
ปัญญา ไม่ใช่สายโทสะ ถ้าสายโทสะจะเป็นทางมหาบัว ทางสาย
หลับตาด้วยซ้ำ มันก็อยู่ที่จริตของแต่ละคน อะไรก็แล้วแต่เป็นเรื่อง
ของส่วนตัวของแต่ละคน

สภาวะมีแต่ในพุทธที่เป็นโลกุตระเท่านั้น เทวนิมมไม่รู้สภาวะ จิต

_Aik Lim สายพิน กทม. · กราบนมัสการและกราบ

*ขอบพระคุณท่านสมณะเจ้าคะ โยมได้ฟังความหมายของคำว่า
สภาวะ(คือ อารมณ์อาการต่างไปของจิตใจ)ดังนั้น สภาวะจึงคือ
เวทนา ไข้ใหม่เจ้าคะ หรือสภาวะเป็นเพียงส่วนหนึ่งของเวทนาเจ้าคะ
น้อมกราบนมัสการและกราบขอบพระคุณเจ้าคะ*

พ่อครูว่า... คำว่า สภาวะ แปลว่า สิ่งที่ปรากฏขึ้น เพราะฉะนั้น
เมื่อมันปรากฏทางนามธรรม โดยเฉพาะจิตเจตสิกของเรา เราอ่าน
อาการของจิตเจตสิกได้ อาการของจิตเจตสิกก็เป็นสภาวะธรรม ที่เรา
สัมผัสได้

รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส(โณฏฐัพพะ) ก็เป็นสภาวะ ดิน น้ำ ไฟ
ลม ก็เป็นสภาวะ เป็นสิ่งปรากฏที่เราสัมผัสได้

พระเจ้าไม่ใช้สภาวะธรรม เพราะพระเจ้าไม่ใช้สิ่งที่ปรากฏให้ใครสัมผัสได้เลย เป็นสิ่งลึกลับ เพราะฉะนั้นธรรมะของเทวนิยมไม่มีสภาวะธรรม มีแต่ความคิด หวังความคิดจินตนาการ ไม่มีสภาวะธรรมที่สัมผัสได้ด้วย ตา หู จมูก ลิ้น กาย

เพราะฉะนั้นสภาวะที่ปรากฏ แม้จะเป็นนามธรรมอยู่ในแต่ละบุคคล คนนั้นต้องมี จิตเจตสิก

คนที่ตายไปแล้ว ตัวเขาเองเป็นสภาวะที่ให้คนอื่นที่มีนามธรรมที่มีจิตยังไม่ตายรู้ว่าอันนี้เป็นซากศพซากตาย ตัวเองคนที่ตายหมดสภาวะ หมดการทรงไว้ซึ่งธรรม หมดการรู้ คนที่ตาย แต่เป็นสภาวะให้คนอื่นรู้ เป็นตัวที่ถูกรู้เป็นรูปเป็นศพ

เพราะฉะนั้นสภาวะธรรมจึงประกอบไปด้วย 2 อย่าง พุดกันกับใครต่อใครก็แล้วแต่ คนที่พุดกันรู้เรื่องว่ามีสภาวะธรรม ก็ต้องมีสภาวะ 2 คือสิ่งที่ถูกรู้กับผู้รู้

ถ้าสิ่งที่ถูกรู้ แม้จะเป็นนามธรรมที่แต่ละคนพุดกันสองคน ก็พยายามตามรู้กันไป อย่างประมาณเท่านั้นเอง ส่วนเรารู้ของเรา เราก็มีการกำหนดรู้ สิ่งที่เป็นสภาวะที่เรากำหนดขึ้นในจิต มันอยู่ในหวังจิตของเรา มีจริงหรือไม่จริง ได้

อย่างพระเจ้านี้ มีจริงหรือไม่จริงก็ได้ แต่ส่วนมากของเทวนิยมนั้นเขาไม่มีจริงหรือพระเจ้า พระเจ้าของเขาจริงๆนั้นคือความรู้ของศาสดา ศาสดาของศาสนาไหน เขาก็คือเจ้านั้นแหละ แต่เขาไม่รู้จักจิตเจตสิก เขาไม่รู้จักสภาวะธรรม ศาสดาสายพระเจ้า ศาสนาเทวนิยม ทุกองค์เขาไม่รู้จักสภาวะธรรม จิตเจตสิกรูปต่างๆ นิพพานนั้นยิ่งไม่ต้องพุดเลย เขาไม่รู้จัก

เพราะฉะนั้นเขาจึงมีแต่ความรู้หนึ่งเดียว ครึ่งเดียว ความรู้มันไม่เต็มความรู้ มันไม่มีรูปกับนาม มันไม่มีกายกับจิต พระเจ้าไม่มีกาย

แม้แต่รูปนั้นไม่ต้องพูดเลย รูปของพระเจ้าที่จะถูกรู้มันไม่มี ไม่ต้องพูดเลย เป็นรูปที่จะต้องสัมผัสด้วยตา แม้แต่สัมผัสด้วยตาแล้วก็เป็นนามธรรม

กายก็คือนามธรรม ที่ประกอบไปด้วยรูปข้างนอกที่เราสัมผัสด้วย กายคือนาม แต่ทุกวันนี้ศาสนาพุทธเข้าใจกายเป็นรูปธรรมอย่างเดียว (ต้องอย่างเดียวด้วยนะ ไม่มีนามรวม) เข้าใจผิด กายเป็นรูปธรรมอย่างเดียว ผิดโมฆะเลย นี่คือนิยามที่ปฏิวัติข้อแรกของ สักกายทิฐิ ต้องทำความเข้าใจในเรื่องของ กาย ให้ได้ ให้ถูก

เมื่อเข้าใจคำว่ากายให้ได้แล้ว ต้องรู้จัก สักกายะของตนด้วย จึงจะเป็นผู้สัมมาทิฐิในเรื่องของ สักกายะ แค่นี้ก็ยากแล้ว เดียวนี้เสื่อมกันไม่ค่อยเข้าใจแล้ว ทำให้ไม่เป็น จิงหาอรหันต์ไม่ได้

เพราะฉะนั้นพวกเราเนี่ย อาตมานำโลกุตรธรรมของพระพุทธเจ้าอย่างสัมมาทิฐิมาประกาศ จึงเกิดอารยะบุคคล จึงเกิด โสดาบัน สกิทาคามี อนาคามี อรหันต์ ในชาวอโศก

ขอภัยที่ต้องพูดความจริงว่า ในเถรสมาคมหรือในชาวที่นั่งหลับตาไม่มีหรืออรหันต์ มีแต่หลงผิด มีแต่อรหันต์เก๊ ขอภัยที่พูดความจริงก็ต้องขอภัยทุกที เกรงใจจริงๆนะ แต่มันจำเป็นมันจะต้องพูด มันต้องบอกความจริงกัน เกรงใจจริงๆ อาตมาไม่อยากพูด เหมือนหลบหลู่เขา เหมือนไปข่มเบ่ง แต่มันเลี่ยงไม่ได้ ความจริงมันเป็นจริงอย่างนั้น อาตมาก็ไม่รู้จะทำยังไง อาตมาพูดไปพวกคุณก็คงเห็นใจอาตมานะ จะพูดอย่างนี้ต้องขอภัยทุกทีเกรงใจ มันเป็นเรื่องจริง ไม่รู้จะทำยังไง มันเลี่ยงไม่ออก

*_ตาเชียร ค้ำบ · พ่อครูผ่านมาทุกอย่างทั้งร้ายๆและดีจนเป็นผู้
นำของชาวอโศกในขณะนี้ครับ*

_1945 : เป็นกำลังใจให้ทีมงานเผยแพร่ศาสนาและสาธารณะ โภคิของหลวงพ่อดลอดไปสาธุขอบฟังธรรมแนวใหม่ของหลวงพ่อด คือสอนแรงๆ ให้กิเลสหลุดออกเข้าใจง่ายทุกคนชั้นสาธุ ขอบฟัง เพลงดีๆ เอ็มวีสวยๆ ของช่องบุญนิยมฯ

พ่อครูว่า... ผู้ทำ MV ก็ได้กำลังใจหน่อย มีผู้นิยมชื่นชม

_@saowaneeburarak9038 เสาวนีย์ บุรารักษ์ : กราบ นมัสการ พ่อครูค่ะ ทำงานไปฟังไป แม้แค่ตอบคำถามจากทางบ้าน ยังฟังแล้วเหมือนได้อาหารทางจิต 😊🙏

บุคคล 4 แบบไหนที่มีมากในยุคนี้

_ แก้วตะวัน พวงบุบผา · ประเทศไทยเป็นชมพูทวีปมีพุทธแท้มี โลกุตระธรรม พ่อครูนำคำสอนของพระพุทธเจ้ามาสอนจนได้กลุ่มคน ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบคือชาวอโศก แต่พระในเถรสมาคมกลับนำหลัก ปฏิบัติของฤาษีมาสอนชาวพุทธให้นั่งหลับตาสะกดจิต ทำให้ย้อนไป สมัยพุทธกาลที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ท่ามกลางฤาษี เดียรถีย์ ที่มีแนว ปฏิบัติตรงกันข้าม พอมาถึงสมัยนี้พ่อครูรับธรรมะจากพระพุทธเจ้า มาสอน ก็เหมือนอยู่ท่ามกลางฤาษี เดียรถีย์เช่นเดียวกัน พ่อครูเลย โดนถล่มมาตลอด แต่พ่อครูเป็นพระโพธิสัตว์ก็ยืนหยัดมาจนถึง ปัจจุบันได้อย่างดีค่ะ

พ่อครูว่า... ไซ้คุณเข้าใจถูก แต่ผู้ที่เข้าใจไม่ได้นะน่าสงสาร เพราะเขาไม่มีบารมีพอ นี่พูดง่ายๆซัดๆ เขาก็ได้ยินเขาก็สนใจธรรมะ เขาก็อยากได้ แต่เขาไม่มีบารมีพอ ภูมิของเขาเป็น เนยยบุคคล ขนาดนั้นจริงๆ เนยยบุคคล เป็นคนที่พากเพียรอยู่ และยังมีเป็นพวก

ปทปรหมบุคคล อีกเยอะ รายบุคคล 4 มี เนยบุคคล อยู่บ้าง พอฟัง พอได้รับรู้ อยู่บ้าง มีมาบ้าง (บุคคล 4 / ดอกบัว 4 ดุภาคผนวก)

แต่พวกเรานี้เป็นพวกที่ เนยยะดีแล้ว แล้วก็มันไม่ถึงกับมี อุด ติตัญญุ อันนี้มันไม่มีแน่ อุดมฤตัญญุ ผู้ฟังหัวข้อธรรม ก็บรรลุมรรค ผลเป็นอรหันต์เลย ส่วน วิปจิตัญญุ นี้ก็ฟังไป ต้องอธิบายไปพอ สมควร ก็ยังยากเลย ก็เป็นเนยยะดี ๆ หน่อย ว้างั้นเถอะ มีมาก เป็นผู้ที่ พากเพียรสะสม

อย่างสมัยพระพุทธเจ้านี้ อุดติตัญญุ วิปจิตัญญุ มีเยอะ ฟัง เทศน์ธรรม 4 คำ อย่างเช่นพระพาหิยทารุจริยะได้รับฟังเทศนา 4 ประโยคก็บรรลุธรรมเป็นอรหันต์เลย อุดติตัญญุ แท้เลย

พระยสะ ก็ถือว่าเป็นอุดติตัญญุ ฟังธรรมะ 2 กัณฑ์ก็บรรลุ อรหันต์ นอกนั้นก็ยังมีเยอะแยะเป็น วิปจิตัญญุ ฟังธรรมแล้วเป็น อรหันต์ สมัยนี้เราก็สอนแทบตาย มันก็ต่างกันแน่นอน มันจะเหมือนกันไม่ได้

อธิบายธรรมะพระพุทธเจ้าไปก็จะเห็นเข้าใจ ยิ่งพวกเราเป็นนัก ปฏิบัติธรรมมีสภาวะในตัว มันชัดเจนแล้วก็พอรู้ได้ว่า ของเรานี้มัน เป็น เนยยะ เนยเนาๆหรือเนยสดๆบ้าง ก็ยังพอรู้ตัวเอง

อนุศาสนีย์ปาฏิหาริย์ของชาวอโศก

_वासुदेवजीवित् - สายพระป่าส่วนมากจะมีความเชื่อในเรื่อง อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ จึงยึดมั่นถือมั่นฟังแน่นจนยากที่จะแก้ไขครับ

พ่อครูว่า... อันนี้ก็จริง เพราะว่าทางสายหลับตาจะไม่สัมมา ทิฐฐิได้ง่ายๆ มันจะไปหลงอิทธิฤทธิ์ อิทธิเดชต่างๆนานา เป็นเรื่อง magical เป็นเรื่องลึกลับ เป็นเรื่องทิพย์ เป็นเรื่องแปลกๆประหลาด

ต่างๆนานา อย่างหมอปลา ทำมาหากินรุ่งเรือง น่าสงสาร ไม่ค่อย
เข้าใจ

เพราะฉะนั้นเรื่องอิทธิฤทธิ์ เรื่องอาเทศนาปาฏิหาริย์
อิทธิปาฏิหาริย์ พระพุทธเจ้าท่านบอกท่าน อีตถัต(อัญญิยามิ) ระอา
(หรายามิ) เกลียดชัง(ชิจฺฉามิ) มันเป็นเรื่องน่าเบื่อ น่าเกลียด น่าชัง
น่าระอา น่าเหน็ดเหนื่อย ท่านไม่เอา ท่านให้มาสนใจเรื่องคำสอน
เป็นอนุสาสนีปาฏิหาริย์ คำสอนพระพุทธเจ้า (ปาฏิหาริย์ ๓ ดุภาคผนวก)

เช่น สอนว่าอย่าฆ่าสัตว์ แล้วพวกเราก็ชัดเจน สนใจอย่างนี้มาก
กว่าจะไปสนใจฤทธิ์เดชเหาะได้ เหาะเหินเดินน้ำดำดิน สู้มาสนใจ
เรื่องไม่ฆ่าสัตว์ อย่างนี้สิ นี่คนนี้เป็นคนที่จะชัดเจนในศาสนา
พระพุทธเจ้า แล้วก็มาปฏิบัติตาม ไม่ไปสนใจหรรษาอย่างที่ หยังรู้ใจ
คน เหาะเหิน เดินน้ำ ดำดินอะไรอย่างนั้น แต่มาสนใจอย่างนี้ นี่คือ
พุทธแท้ อนุสาสนีแปลว่าคำสอนพระพุทธเจ้า

อิทธิปาฏิหาริย์ อาเทศนาปาฏิหาริย์ เรื่องลึกลับ ที่ทางสาย
ลับตาเขาสนใจ ก็เพราะเขามีจฉาทิฏฐิ เขาจึงไปสนใจสิ่งเหล่านั้น
เพราะฉะนั้นผู้ที่สัมมาทิฏฐิแล้วไม่สนใจเรื่องเหล่านั้น จะเห็น
ว่าเป็นเรื่องรุ่มยาก เป็นเรื่องหลอกกัน ถึงจะมีจริงก็ไม่เห็นว่าจะจริง
อะไร อย่างไม่ได้ประโยชน์อะไรกันจริงๆ ดีไม่ดีก็ถูกหลอก เสียเงินเสีย
ทองเสียอะไรต่ออะไรไปเยอะแยะด้วย

เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่แค่นี้ แคสนใจในอนุสาสนีคำสอน
พระพุทธเจ้าแล้วเอาไปปฏิบัติตาม กับไปสนใจอิทธิปาฏิหาริย์อาเทศ
นาปาฏิหาริย์ แค่นี้มันชั่งได้แล้วว่าใครนี้มีเชื่อของพระพุทธเจ้า มี
เชื่อของศาสนาพุทธแท้ กับยังมีจฉาทิฏฐิอยู่

แม้แต่สวรรค์ ซึ่งเป็นเรื่องของจินตนาการ สวรรค์ก็ดี สวรรค์ 6 ชั้น เป็นต้น ผู้ที่รู้สัมมาทิฏฐิแล้ว มันไม่มีหรอก มันมีอยู่ที่ อวิชชาของคนแต่ละคนนั้นมี

คนที่มีอวิชชา มีสวรรค์ มีนรก คนที่หมดอวิชชาแล้ว สวรรค์นรกไม่มี

คนที่หมดอวิชชาแล้ว พระอรหันต์ เป็นต้น สอนละเอียด อย่างอาตมาเป็นโพธิสัตว์อรหันต์ชั้น 4 แล้ว (อรหันต์มี 6 ชั้นนะ แยกให้ฟังมาหลายครั้งแล้ว) อาตมาเป็นอรหันต์ชั้น 4 แล้ว อาตมารู้ดีเรื่องสวรรค์-นรก อาตมาไม่มี

อรหันต์ชั้นที่ 1 ก็หมดแล้วสวรรค์ นรก ผู้ที่ยังมีอยู่ก็ยังไม่เป็นอรหันต์ แน่นอนก็ยังไม่เชื่อ โสดาบัน สกิทาคามี อนาคามี ยังเชื่อ ยังยังไม่เป็นโสดาบัน แน่นอนสวรรค์นรกเขาก็ต้องมี มีจริงๆ

เพราะฉะนั้น คำว่ามีและไม่มี สองคำนี้จึงเป็นสัจจะที่ยิ่งใหญ่ ฟังชัดเจนไหม คำว่ามีกับไม่มี สองคำนี้ยิ่งใหญ่

เพราะฉะนั้นคนที่ไม่มีสวรรค์ ไม่มีนรกแล้วคืออรหันต์ขึ้นไประดับโสดาบัน มีสวรรค์นรกพอสมควร ระดับสกิทาคามี ก็ลดลง อนาคามี ลดอีก อรหันต์ ก็หมดเลย ไม่มีแล้วนรกสวรรค์

สวรรค์ 6 ชั้น นั้นเป็นของเก๊ทั้งนั้น ฟังให้ดี พวกคุณทำให้ชัดเจนเลย

สวรรค์คืออะไร ยกตัวอย่างเช่น เมื่อกี๊เขาบอกว่า ยังชอบขนมหวานอยู่ นั่นเป็นสวรรค์

ที่คำว่า ไม่มี นั้น อาตมากินอาหารไม่อร่อย รสอร่อยมันหายไปหายไปจนกระทั่งเอาคืนมาได้เลย เพราะมันไม่มี รสอร่อยมันไม่มี มันไม่มีจริงๆ รสอร่อย เอาคืนมาได้เลย

_สู่แดนธรรม... มีแต่รศธรรมดา

พ่อครูว่า... มีแต่รศธรรมดาตามความเป็นจริงของมัน ประสาท
 ลิ้นของเราไม่ได้บกพร่อง ใอนั้นรศอย่างนี้ ใอนั้นรศอย่างนี้ มันก็รู้ส
 จริงตามที่มันมี แต่อร่อยมันไม่มี

ที่นี้อาตมากินข้าวฉันอาหาร มันไม่อร่อย นั้น 1. ไม่อร่อย และ
 2. อายุชั้ย ไม่มีแล้ว ต้องฝืนใส่ออาหารเข้าไป ยิ่งกว่ามนุษย์พีชที่เขา
 ต่อท่อเข้าไป เอาอาหารใส่ให้ ชั้นธมันก็อยู่ได้

เพราะฉะนั้นเราก็ต้องพยายามกินอาหารเข้าไป ให้ได้ปริมาณ
 พอสมควร ให้มันใช้ได้ อาตมายังขอบคุณสังขารชั้นธของอาตมาว่า
 มันก็ดีนะ พยายามเอาธาตอาหารเข้าไปขนาดนี้ มันก็ยังทำงาน ท้อง
 ใสก็ยังไม่ยอຍยังทำงานดี ไม่ต้องไปกินยาช่วยยอຍ ไม่ต้องไปอะไรต่อ
 อะไร ขอบคุณสังขารตัวเองอยู่เหมือนกัน อันนี้ก็เป็นบารมีของ
 อาตมาเหมือนกัน อาตมาปางนี้ชาตินี้อาตมาก็สังขารชั้นธ มันก็จะ
 ต้องเก่งเหมือนกัน ชั้นธ 5 ของเราก็ต้องเก่งเหมือนกัน เพราะทั้งปรุง
 แต่ง ทั้งทำอะไรต่ออะไรก็ต้องได้สัดส่วนของมัน ดี มันไม่เป็น ยอຍ
 ยาก ท้องเสีย อย่างโน้นอย่างนี้ไม่เป็น สบาย

สิ่งเหล่านี้ ถ้าศึกษาไปแล้วไม่ใช่เรื่องยาก ไม่ใช่เรื่องที่จะ
 ต้องไปค้นคว้าอะไร มันจะเข้าใจเหตุบั้จจัยต่างๆ มันสังเคราะห์
 สังขารกันอยู่อย่างไร จะเข้าใจง่าย

_สู่แดนธรรม... พระอรหันต์ก็คือมนุษย์พีชที่มีคุณวิเศษ

พ่อครูว่า... ไซ้ มนุษย์พีชที่มีคุณวิเศษ พยายามกินอาหารไป ที่
 เป็นเพราะอะไร ที่มันยากเพราะอายุชั้ยของอาตมาหมดแล้ว อาตมา
 ต่ออายุชั้ยมาตั้ง 1 นักษัตรแล้ว อายุ 72 ปี 84 ปี เป็นนักษัตรที่ 2
 แล้ว กำลังย่างนักกษัตรที่ 3 พยายามฝืนชั้นธ

เพราะฉะนั้นถึงได้ยาก มันจึงฝืน เพราะมันต้องพยายาม บอกว่า เฮ้ย! เอ็งทำไมไม่ตายสักที เลยอายุขัย 72 ปี ไป 18 ปีแล้ว

พูดอย่างนี้พวกเราพอเข้าใจ คนข้างนอกเขาจะฟังรู้เรื่องหรือ เปล่าไม่รู้ล่ะ แต่พวกเราฟังก็คงจะเข้าใจ

จะเห็นได้อย่างสามัญว่าจริงๆแล้ว มันยิ่งเห็นทุกข์เลยว่า ภรรยา หเว ปัญจขันธ์ มีแต่ ทุกข์เท่านั้นที่เกิดขึ้น ทุกข์เท่านั้นที่ตั้งอยู่ ทุกข์ เท่านั้นที่ดับไป ต้องให้มันอยู่ได้ ทนไป ใส่ไป พยายามให้มันอยู่ได้ แล้วใส่อาหารเข้าไป เพื่อให้ขันธ์มันอยู่ได้ แล้วทำงานทำการมี ประโยชน์ พยายามให้เผื่อพอมีขันธ์ต่อไปและก็จะได้ใช้ทำงานให้ได้ มากที่สุด ลากขันธ์นี้ไป

มันยังไม่ถึงกับทุเรศทุรังการ อยู่อย่างจ๊อกๆแจ๊กๆ มันก็ดู 90 ยัง แจ่ว นะ ไข้ใหม่ มันก็น่าจะอยู่นะ มันก็ทำงานได้ ไม่ดูน่าทุเรศทุรังการ อย่างที่ว่า

สมณะฟ้าไท... พ่อครูอยู่ในห้องแอร์ ฉันทอาหารแล้วไม่ต้องเพื่อก็กะกวมกะครับ ปกติคนจะเป็นอย่างนั้น

พ่อครูว่า... อันนี้ต้องขอบคุณบารมีของสังฆารขันธ์ที่มันช่วยเรา ให้เป็นไปได้ ซึ่งธรรมดาคนที่มันไม่ดี พูดไปก็เหมือนกับชมตัวเอง มันได้ความพิเศษขึ้นมา มันเหนือสามัญ

*_จับใจ ธนะโภาค · กราบนมัสการพ่อครูฯ ขอน้อมกราบเรียน
ถาม ค่ะ*

*1. การปฏิบัติธรรมแบบหมู่กลุ่มชาวอโศก ที่มีท่านสมณะ ท่านสิ
กขมาตุ และญาติธรรม ก็เป็นบรรยากาศที่อบอุ่น ค่ะ*

2. และการปฏิบัติธรรมแบบหมู่กลุ่มชาวอโศก ที่มีพ่อครู
สมณะโพธิรักษ์ สมณะ สิขมาตุ และญาติธรรม ก็จะเป็นบรรยากาศ
ที่อบอุ่น "ยิ้มๆ ชื่น" ค่ะ

3. จิตที่มีอาการ "ความอบอุ่น" กับหมู่กลุ่มฯ ถ้าตายและได้เกิด
มาใหม่ จะเกิดเป็น "ตัวเส้น" มัยคะ

พ่อครูว่า... คิดจะเอาอย่างไร ดิดใจความอบอุ่น ตายแล้วก็จะเกาะ
ความอบอุ่นไปอย่างนี้ ไม่ไปเกิดสักทีหรือ อ้อ จะเกาะอยู่ตรงนี้ ผ้า
ใคร คุณจับใจ ตายแล้วจะเกิดเป็นตัวเส้นเกาะอยู่ที่ผ้าใคร อยู่จิ๋วใคร
คงไม่ถึงอย่างนั้นละมัง อบอุ่นก็ดีแล้ว ไม่ไปเป็นตัวเส้นตัวอะไรเกาะ
อยู่อย่างนี้หรอก

ธรรมะกับการเมืองเป็นเรื่องเดียวกันได้ถ้าไม่ไปปฏิบัตินั่ง หลับตา

*_สมประสงค์ ศุภะวิท • สาธุ เห็นด้วยที่พระมาแสดงความเห็น
ทางการเมือง. โดยมีหลักทางศีลธรรม ความจริงความถูกต้องดีงาม
ครับ*

พ่อครูว่า... หายากนะคนที่จะมาเห็นอย่างนี้ด้วย ขอขยายความ
หน่อย อันนี้อาตมาก็ยังคิดอยากจะอธิบายความอยู่พอดี ที่คนนี้พูดว่า
พระมาแสดงความเห็นทางการเมือง อาตมาว่าคนไม่เข้าใจเรื่อง
มนุษยชาติกับสังคม ไม่เข้าใจว่าความเป็นมนุษย์กับความเป็นสังคม
ธรรมชาติธรรมดาของมนุษย์นี้ มนุษย์เป็นสัตว์สังคม มนุษย์ไม่
ใช้สัตว์ป่า เพราะฉะนั้นพวกที่หลับตาออกป่าเป็นพวกที่วิปริต

ก็ตัวเองเป็นสัตว์สังคม พวกออกป่าเป็นพวกวิปริต เป็นส่วนน้อย
มันวิปริตไปจากธรรมดาธรรมชาติไป ออกป่า ออกเขา ออกถ้ำ คน 7
พันล้าน ออกป่า ออกเขา ออกถ้ำ ก็อาจจะมีพวกหลงๆเลอะๆเยอะๆ

อาจจะเป็นล้าน แต่ใน 7 พันล้าน ศาสนาเทวนิยมเขายังไม่วิปริตออก
ป่าเลย แต่ศาสนาพุทธแท้ๆไปหลงเลอะเทอะได้ยังไง ไปหลงเป็น
มนุษย์ป่ามนุษย์เถื่อน

เพราะฉะนั้นการออกป่าจึงเป็นความมกมายชนิดหนึ่ง ยิ่งไปนั่ง
สมาธิหน้าเหว แล้วตกเหวตายไป เยอะหลายศพอยู่ บ้างบอๆ มันก็
เป็นธรรมชาติของคนที พุดซัดๆก็คือพวกโง่ยังไม่ฉลาด ก็เป็นไป

ก็ขอพูดอีกอย่างแรงๆ เลิกนั่งเถอะ อย่าโง่ต่อเลย นั่งหลับตา
สมาธินั้น บอกไม่รู้ก็ทีแล้วว่า ธรรมะของพระพุทธเจ้าที่ไม่ผิดนั้นคือมี
สำรวมอินทรีย์ทั้ง 6 มีสติตื่น-ชาคริยานุโยคะ มาปฏิบัติมีตาหูจมูกลิ้น
กายใจทุกเวลา เป็นต้นว่าคุณต้องกินข้าว คุณต้องมีโภชนเนมัต
ตัญญูตาในการปฏิบัติธรรม เพราะมนุษย์ทุกคนต้องกินข้าว
พระพุทธเจ้าท่านมาสรุปเอาตรงนี้ ให้เรียนรู้ว่ากิเลส มันอยู่ตรงนี้
แหละ กินข้าวนี้แหละ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส(โผฏฐัพพะ) นี้แหละ
พิจารณาตรงนี้แล้วจะรู้จักกิเลส นอกนั้นมันก็สัมผัสเหมือนกันแต่มันไม่
เหมือนกินข้าวนี้หรอก แล้วมนุษย์ทุกคนต้องกินข้าว

พระพุทธเจ้าจึงมาสรุปลงตรงที่ โภชนเนมัตตัญญูตา

เพราะฉะนั้นการปฏิบัติธรรมถ้าไม่มีการสำรวมอินทรีย์ทั้ง 6 ไม่มี
การพิจารณากิเลสจาก โภชนเนมัตตัญญูตา อย่างว่าแต่กินข้าวเลย
แม้แต่กินเคี้ยวหมาก ก็คือสัมผัส รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส
(โผฏฐัพพะ) เต็มเลย ยิ่งสายมหาบัวไม่รู้เรื่องเลย กินหมากกัน
หย่าแหยะ สุกนุหรือปุ๋ยๆกัน คือไม่รู้แม้กระทั่งสิ่งเสพติดหยาบๆ แค่นี้ก็
ไม่รู้เรื่อง

พวกที่มีปฏิภาณว่าเฉลียวฉลาด ไปหลงมหาบัวว่าเป็นอรหันต์
ไปยึดถือเป็นครูบาอาจารย์อยู่ อาตมาว่า มันยังงั้นอ้อ แค่นี้เข้าใจไม่
ได้ ยิ่งไปหลงอย่างนั้นว่าเป็นอรหันต์ได้ น่าสงสาร

คนเป็นสัตว์เมืองไม่ใช้สัตว์ป่า เป็นธรรมดาตามนุษยชาติเป็นสัตว์เมืองไม่ใช้สัตว์ป่า เป็นสัตว์ป่านั้นเป็นพวกวิปริต พุดซ้ำอีก เพราะฉะนั้นเป็นคนเมือง เป็นสัตว์เมืองก็ต้องรู้การเมือง

คุณไม่เกี่ยวไม่ได้หรอก ไม่เกี่ยวมันก็มาเกี่ยวกับคุณ เช่น คนมาบวช แล้วเป็นผู้ปฏิบัติธรรมเป็นภิกษุแล้ว คุณปฏิบัติไม่ดี เขาว่าคุณโหม เขาจะเห็นคุณโหม เขาก็ขัดคุณอยู่นั่นแหละ แต่เพียงเขาเกรงใจเขาก็ไม่ว่ามาก

มาบวชนี้ เป็นพวกได้อภิสัทธา เขาถือว่่านี้เกรงใจผ้าเหลืองนะ เขาว่าอย่างนี้ เพราะฉะนั้น (ผ้าจีวร) นี้คือธงชัยพระอรหันต์ จนกระทั่งกลายเป็นวิปริตไปนุ่งหมเหลืองหมสีแสดสีแจ้ดๆ ที่พระพุทธเจ้าท่านบอกว่าอันนี้ห้าม อยู่ในพระวินัยมีด้วย ห้าม 7 สี ไม่ให้ไปนุ่งหม (ดูภาคผนวก) แล้วเขาก็ทำกันเฉยๆ แล้วไปพบ เขาก็ประชดด้วยที่อาตมาพูดไปและเขาก็ได้ยิน แต่จะประชดใส่นี้ ว่าทำไม ก็ประชดผู้รู้ 7 สีที่พระพุทธเจ้าท่านห้าม

แล้วเขาก็ไปแปลเพี้ยนๆว่า ท่านบอกว่ามันล้วน แต่่มันไม่ล้วนนะ เขาเล่นโวหาร มันไม่ได้เหลืองล้วน มันไม่ได้แดงล้วน มันสีแสดมันเป็นสีผสม ไม่ใช่สีเหลืองล้วน เขาก็เสียงไป ไ้ที่สีเหลืองล้วน มันก็มีโทษ ต้องไม่รู้ก็เหลืองเลย ไม่ใช่เหลืองแถมบอททินอย่างเดียว เหลือง Yellow oak หรือ Lemon Yellow อะไรต่างๆ อีกไม่รู้ก็เหลืองนะ ยิ่งสีแดงสีแสดยังมีอีกหลายเฉด เขาก็เล่นโวหารว่ามันไม่ใช้สีล้วน พระพุทธเจ้าสอนสีล้วนไม่ให้ใส่ เขาไปอปลว่าสีล้วน

สีครามล้วน สีเหลืองล้วน สีแดงล้วน ทำไมไม่บอกว่่าสีล้วน สีไหนก็แล้วแต่ ถ้ามันล้วนแล้วก็ใช้ไม่ได้ สีไมรวนนั่นใช้ได้ อะไรอย่างนี้ การเสียงบาลีเรื่องภาษา

สู่แดนธรรม... มีแฟนคลับขอนิมนต์ให้พ่อท่านกลับสู่เรื่อง
การเมืองเหมือนเดิมครับ

พ่อครูว่า... จริงๆแล้ว การเมืองในประเทศไทยขณะนี้ กำลังจะ
ไข กำลังจะไขประตูเข้าไปสู่ความลงตัว อาตมายังรู้สึกว่ามันจะออก
ห่วยอะไรหนอ อาตมาไม่มีปัญญาปัญญา ไม่มีอาเทศนาปาฏิหาริย์
ที่จะไปหยั่งรู้ว่ามันจะออกอะไร ไม่มีจริงๆ

แต่รู้สึกว่ามันดูประนีประนอมกัน อะลุ่มอล่วยกัน ตกลงมันก็ช่วย
กัน เอาไปเอามา เพราะมันก็เป็นสมมุติสัจจะ คุณจะเป็นอะไรก็
แล้วแต่ สมมุติสัจจะ เช่นสมมุติว่าเป็นนายก แต่คำว่า นายกคือผู้
บริหาร คุณจะขึ้นไปบริหารได้ ทำมีสมรรถนะมีความรู้ มีความ
สามารถที่จะบริหารทำงานได้

อย่างพลเอกประยุทธ์นี้เป็นนายกที่เป็นนายกทำงานบริหารได้
คุณภาพมาก คนที่จะขึ้นมาี่ ขอภัยเถอะอาตมาว่ามันไม่ใช่ไปดูถูก
ปรามาสหรอก ไม่มีใครจะขึ้นมาทำงานหน้าที่บริหารนายกได้เท่า
นายกประยุทธ์ ไม่ได้หรอกไม่ได้เท่า

แต่เอาละ มันก็เป็นไป แล้วก็นายกประยุทธ์ก็อยู่ ถ้าจะแสดงตัว
ทำที่เป็น candidate อยู่ขณะนี้ก็ได้นะ แต่ไม่ทำ ก็เลยบายไปให้
พวกคุณ คุณว่ากันไปเถอะ คุณจะแย่งอะไรกัน ผมไม่เป็นอะไรหรอก
แต่ถ้าประชาชนออกมาให้ผมเป็นอีก ผมก็ทำได้ นี่ตอบแทนเลย
พลเอกประยุทธ์ ผมยังทำได้ ยิ่งแข็งแรงมาก ยิ่งปราดเปรียวดีอยู่ แต่
ถ้าไม่ให้ทำผมก็ไม่มีปัญหาอะไร

ยิ่งแสดงถึงความมีคุณภาพของพลเอกประยุทธ์ **(พ่อครูไต่ต
ออกด้วย)**

สมณะฟ้าไท... เมื่อวานนี้พลเอกประยุทธ์ไปที่กองทัพอากาศ มี
การตอบรับยินดี ร้องเพลงให้กำลังใจ วันนี้ไปการบินไทยก็ทำให้การ

บิณฑไทยได้กำไรสองพันล้าน เขาบอกว่าเป็นเพราะนายก นายกกี้บอก
ว่าไม่ใช่ เป็นเพราะทุกคนช่วยกันทำ ผู้บริหารทั้งหมดนั้นแหละและผู้
ที่ร่วมกัน ต้องขอบคุณทุกคนที่ทำได้

พ่อครูว่า... แต่ก่อนนี้การบิณฑไทยฉิบหาย

สมณะฟ้าไท... เขาว่าไ้รายได้เป็นหมื่นล้าน เขาฟื้นขึ้นมาได้
พวกการบิณฑไทยก็ขอบคุณลงตุ้มมากที่ไปช่วย แล้วเขาก็ดีใจที่มาเยี่ยม

*_สู่แดนธรรม... วิสัยทัศน์ของคุณธนาธร หัวหน้าพรรคอนาคต
ไกล (พรรคถูกยุบไปแล้ว) เคยปรามาสบอกว่า ถ้าเป็นผม ผมไม่อุ้ม
การบิณฑไทยหรอก อุ้มทำไม แต่พลเอกประยุทธ์อุ้มมาแล้วได้ผลดี*

พ่อครูว่า... มันเป็นของประเทศ จะไปรังเกียจรังอนไม่อุ้มอย่าง
นั้นได้ยังไง ถ้าคุณจะไปล้มกิจการการบิณฑ ไม่อุ้ม ให้ล้มไปเลย ได้
ยังไง แต่ที่มันล้มไม่ได้ ก็ต้องบูรณะขึ้นมา ปฏิสังขรณ์ขึ้นมา แล้วถ้า
ทำได้สำเร็จ อาตมาว่าเป็นเรื่องฝีมือที่ไม่ใช่ธรรมดาณะ พลเอก
ประยุทธ์กอบกู้คืนมาได้สำเร็จนี้

ที่จริงแล้วมันเป็นเหตุปัจจัยร่วมกัน มันไม่ได้หมายความว่ามัน
อยู่เดี่ยวๆ การบิณฑไทยคือเดี่ยวๆไม่เกี่ยวกับใคร มันไม่ใช่ มันโยงใย
กับอะไรอีกหลายอย่าง เพราะฉะนั้นเมื่อพลเอกประยุทธ์เขาทำอะไร
ต่ออะไรมา มันก็เชื่อมต่อกันมา แล้วก็มาทำให้กิจการการบิณฑไทยนี้
ยกระดับขึ้น

แน่นอนตัวมันเองมันก็แย แต่หลายๆอย่างมันรวมกันแล้ว ก็แก้
กันได้ แก้ให้ง่ายขึ้น แล้วแก้กันสำเร็จ ถึงบอกว่าผลงานของพลเอก
ประยุทธ์เป็นสิ่งที่เป็นปาฏิหาริย์ไม่รู้ก็อย่าง ที่แก้ไขอะไรต่ออะไร
ปลดเรื่องเลวร้ายที่เสื่อม ให้ฟื้นตัวขึ้นมา

ไม่ใช่ว่าพลเอกประยุทธ์ทำงาน แล้วก็คนอย่างพวกเราศรัทธา
กันอย่างมงาย คนข้างนอกพวกนักตรวจสอบสถิติความเจริญของ

ประเทศนั้นประเทศนี้ งานนั้น งานนี้ กิจนั้น กิจนี้ มันสอดส่องดูแล้ว มันก็บอกมา ไข้ใหม่ เขาก็สรุปผลมาตลอด ไม่ใช่สรุปผลธรรมดาเนะ มันเป็นสรุปผลแบบไตรมาสเป็นครึ่งปี เป็นปี ทุกเวลาอาระเขาจับงาน ที่บอกว่าบีกตัวโชว์ผลงานพลิกฟื้นการบินไทยกลับมาทำไรรกว่า 2 พัน ล้าน จากเป็นหนี้ตั้งไม่รู้เท่าไร แต่ละปี มากำไร 2,000 ล้าน

สมณะฟ้าไท... เขาบอกว่าเป็นหนี้ 3 แสนล้านแล้วมากำไร 2,000 ล้าน

_สู่แดนธรรม... ขนาดมีคนไปเล่นกับ AI ไปตั้งคำถามสมมุติว่า ให้ AI ช่วยตอบว่า พลเอกประยุทธ์ทำผลงานเป็นยังไง AI ซึ่งไม่ใช่คนนะครับ เขาก็ยังเอาข้อมูลออกมาได้ถูกต้องเลย ตอบฉลาดด้วย ครับ เอารายงานที่มีในโลกมาแชร์

พ่อครูว่า... AI มันก็เก็บมาจากข้อมูลที่มีมันมีอยู่ เพราะเดี๋ยวนี้มัน เก่งนะ เรื่องของเทคโนโลยีมันเก่ง มันเก็บมาตอบก็ถูกสิ

ก็เหมือนเครื่องคอมพิวเตอร์ คุณกดรหัสถูก มันก็มาหมด มัน บันทึกลงไว้หมดแหละ

_สู่แดนธรรม... เขาถึงได้ไปย่อนถามพวกเด็ก 3 นี้ว่าพวกคุณ ชื่นชอบ AI แต่ทำไมข้อมูล AI อย่างนี้คุณไม่ชอบ

พ่อครูว่า... อคติ คนมันอคติ ก็เป็นอย่างนั้นแหละ จะไปพูดกันรู้ เรื่องอย่างไร มีอคติเป็นต้นทางแล้วก็ยาก เข้าใจอะไรไม่ได้หรอก มันเป็นธรรมชาติธรรมดาคนที่อยู่ในสังคม คนไหนคนโง่ คนไหนคน ฉลาด มันก็เป็นสัจจะที่เห็นกันอยู่เป็นธรรมดา

การเมืองไทยไปดี อาตมาไม่ได้พูดเล่นนะ ว่าการเมืองไทยนี้ เป็นการเมืองไทยแบบโลกุตระ เป็นการเมืองสายศาสนาพุทธ แล้ว พุทธนี้เป็นโลกุตระ พุทธนี้ไม่ใช่เทวนิยม มันมีนัยยะลึกซึ้งที่เยอะเยอะ มากเลย มันเจริญทางจิตวิญญาณ

สรุปง่ายๆว่าจิตวิญญาณโลกุตระนั้นมีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาจริง (พรหมวิหาร 4) แต่ทางเทวนิยมนั้นไม่มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา (ไม่มีพรหมวิหาร 4)จริง เพราะฉะนั้นสังคัม(ทางเทวนิยม)ที่รวมกันอยู่ มันไม่มีทางที่จะมาเป็น สาราณียธรรม 6 มันจะไม่เป็น มันเป็นไปได้เลยที่จะอยู่กันอย่าง สาราณียธรรม 6 เมตตา กายกรรม เมตตา วจีกรรม เมตตา มโนกรรม ฯ (พตปฎ. เล่ม ๒๒ ข้อ ๒๘๒-๒๘๓)

โดยเฉพาะสาธารณโภคี ไม่มีสิทธิ์เป็นไปได้เลย ในสังคัมที่เป็นเทวนิยม มีได้ในสังคัมพุทธที่เป็นโลกุตระ แม้แต่ในที่อื่นๆ เกร สมาคมควรจะทำสาธารณโภคีได้แต่ทำไม่ได้ จิตวิญญาณไม่พอ จิตวิญญาณไม่ถึง การเห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้มีความโลภ โกรธ หลง ยังสูงอยู่ แต่พวกเราทำอย่างนี้ได้ มันสุดยอดเป็นอุตริมนุสสรธรรม เป็นสาธารณะโภคีได้

สาธารณโภคีเป็นงานอาชีพสูงสุด สัมมาอาชีพหรือมิจฉาชีพ 5 ผู้ที่ทำสาธารณโภคีได้ ไม่มีมิจฉาอาชีพะเลย นอกนั้นยังเป็นมิจฉาอาชีพะหมด

มิจฉาอาชีพะ ๕

1. การโก่ง ทูจริต คอรัปชั่น (กฤษณา) มีในงานการเมือง .
 2. การล่อลวง หลอกลวง (ลปนา) ในนักธุรกิจ-การเมือง .
 3. การตลบตะแลง (เนमितตกตา) ยังเสียง-ยังไม่แน่แท้
 4. การยอมมอบตนในทางผิด อยู่ขณะผิด (นิปเปสิกตา)
 5. การเอาลาภแลกลาภ (ลาภณะ ลากัง นิชิคิงสนตา)
- (พตปฎ. เล่ม 14 ข้อ 275 มหาจัตตารีสกสูตร)

พ่อครูว่า... 1. กฤษณา โกง ทูจริต คอรัปชั่น นี้แน่นอนหยาบที่สุดแล้ว

2. ลปนา ล่อลวง หลอกลวง นั้นแหละในสังคม อย่างที่ถามมา เมื่อกี้ ที่มีการถามว่าประกัน อะไรต่างๆ อาตมาไม่ได้ลงรายละเอียด พวกนั้นก็ล่อหลอกกันเอาเงินคุณทั้งนั้นแหละ เขาก็รำก็รวย ส่วนคุณ ก็เป็นเศษเบี้ยไปเลยนะ ล่อลวง หลอกลวง นักธุรกิจ นักการเมือง อะไรๆ ทั้งนั้นนะ

3. เนมิตตกตา การตลบตะแลง หมายความว่า มันมีความรู้ขึ้นมา บ้างว่าเราจะออกจากการโกงการล่อลวง แต่มันยังทำไม่ได้จึงเรียกว่าตลบตะแลง มันยังทำไม่ได้ มันยังเสียว มันไม่เก่ง แต่มันยังตั้งใจมี แล้วตั้งตัวเองขึ้นมา จนกระทั่งมาถึงข้อที่ 4 ทำได้

4. นิปเปสิกตา ชั้น 4 ออกจากทุจริต ออกจากความโกง ออกจากสิ่งที่เป็นความเสียหายมาได้ เป็นผู้สะอาดบริสุทธิ์ เป็นผู้ทำ อาชีพที่ไม่เป็นโทษ ไม่เป็นภัย อาชีพไม่มีทุจริต ไม่มีโกง ไม่มี เอาเปรียบ ดีไม่ดีเสียสละได้เสียสละด้วย

แต่ประเด็นที่สำคัญก็คือ มอบตนในทางผิด นิปเปสิกตา ก็คือไป เป็นลิ่วล้อของพวกที่ทุจริตอยู่ พวกโกงอยู่ ลปนาอยู่ พวก ตลบตะแลงอยู่ ยังเป็นลิ่วล้อ ยังไม่ได้เป็นอิสระ

ทำไมละ ตัวเองสะอาด แต่ยังไปเป็นลูกกะโหล่ของพวกที่เขาเป็น นายทุนที่ยังไม่สะอาด

_สู่แดนธรรม... พายเรือให้โจรนั่ง

พ่อครูว่า... เออ พายเรือให้โจรนั่ง ก็ใช่ ไปฟังเขาทำไม ไปทำ อย่างนั้นทำไม ไม่ใช่หยังผยองแต่ควรมีศักดิ์ศรี เราสะอาดแล้วจะไป รับใช้ผู้ที่ไม่สะอาด มันยังไงนะ ข้อที่ 4 นี้ยังเป็นอาชีพที่น่ารังเกียจ ตัวเองดีแล้วทำไมไม่มีศักดิ์ศรี เอาละ 3 ข้อต้นนั้นยังไม่สะอาดอยู่ แล้ว แต่อาชีพข้อที่ 4 นี้ตัวเองบริสุทธิ์แล้ว อย่างพวกชาวอโศก ตัว

เองก็ไม่ได้โกงทุจริตหลอกลวงหรือตลบตะแลงอะไร แต่ไปทำงาน
รับใช้พวกนายทุน พวกอะไรต่ออะไร ทำไมไม่มารับใช้พวกเรา

_นักบรรณาการว่า.. เราทำไม่ได้เพราะไม่มีผู้นำครับ

พ่อครูว่า... ไม่ใช่ไม่มีผู้นำ อยู่ที่ตัวเขา อย่างมาโทษอาตมา
สมณะฟ้าไท... ข้อ 4 นี้ มันเข้ากับพระวินัยที่พระไปรับใช้
ฆราวาสด้วยหรือไม่ครับ

พ่อครูว่า... ใช้ด้วย ภิกษุไปรับใช้ฆราวาส รับใช้นายทุนอะไรต่อ
อะไร เยอะเลย ยิ่งข้อที่ 5 นี้

5. ลาภณะ ลากัง นิชิคิงสนตา การเอาลาภแลกลาภ

ไม่แลกแลก มีในพวกชาวอโศกอย่างเดียวที่ทำงานอย่างพัน ลา
ภณลากังนิชิคิงสนตา ทำงานอย่างไม่เอาลาภแลกแลก ทำงานฟรี
ทำงานเอาเข้ากองกลางสาธารณโภคี

แม้แต่ยุคนี้พวกเราพิสูจน์ได้ พัน มิจฉาชีพ 5 อย่างนี้ได้ นี่สุด
วิเศษแล้วพวกชาวอโศก มีสัมมาอาชีพเจ้าเดียวในโลก พันมิจฉาชีพ
5 มีอยู่เจ้าเดียวในโลก ทำงานฟรี แล้วอยู่ได้ไหม? (เสียงตอบว่า อยู่
ได้) อยู่สบายดีด้วย

*_สู่แดนธรรม... มีข้อมูลใหม่แก่ ให้พ่อท่านทราบครับ ที่พลเอก
ประยุทธ์แก้ไขเรื่องของการเป็นไทยนั้น ข้อมูลตอนแรกที่อ่านว่า ได้
เงินเข้า 2,000 ล้านบาท ไม่ใช่ นะครับ ที่จริงมากกว่านั้น ได้เม็ดเงินเข้า
50,000 ล้านบาท ข้อมูลจากไทยโพสต์เมื่อ 18 สิงหาคม*

สมณะฟ้าไท... อันนั้นเป็นรายได้ที่เป็น 50,000 ล้าน กำไร
2,000 ล้าน

*_สู่แดนธรรม... ตอนผมเข้าอโศกครั้งแรก ผมประทับใจญาติ
ธรรมท่านหนึ่ง ที่ลาออกจากเจ้าหน้าที่กรมที่ดิน เขาบอกว่า เขามอบ
ตัวในเส้นทางทุจริต เขาไม่ยินดี*

พ่อครูว่า... เบญจวรรณ เขาบอกว่าทุกโตะ มันกินอยู่ทุกโตะ ในกรมที่ดิน เขาก็อยู่ไม่ได้ เขารังเกียจ เขาทำไม่ได้ มันเหมือนแกะดำอยู่ในแกะขาว เขาก็เลยต้องลาออกจากงาน เขาทำงานที่กรมที่ดิน

_กุศล วิชัยดิษฐ์ : อยากให้ทำคาราโอเกะเพลงแม่จ๋าด้วยค่ะ ชอบมากอยากร้องค่ะ

พ่อครูว่า... ก็ร้องสิ อุมาพรก็พาร้อง เราก็ทำ MV อยู่แล้ว คาราโอเกะ คุณก็ฟังตามร้องตามสิ ตัวหนังสือก็ขึ้นให้อยู่แล้ว เหมือนคาราโอเกะอยู่แล้ว ก็ร้องไปกับตัวหนังสือขับไตเติ้ล คุณก็ทำห้องคาราโอเกะของตนเองสิ

_สุทัศนีย์ วงษ์กิ่ง · กราบขอโอกาสค่ะ พ่อครูสอนให้หายจากกิเลสทีละอย่างทีเข้าใจ อันเป็นกิเลสควรละตามฐาน แต่อรหันต์ของสายที่ลูกเคยไปศึกษามา กระจุกเป็นแก้วใสๆๆๆแล้วไปรอแยงเก็บมานูชา แต่ลูกไม่เคยได้ไปแยงกับเค้า

อรหันต์แบบๆที่พ่อครูสมณะโพธิรักษ์สอนมันเข้าใจขึ้นมา ชักลึกให้ตื่นขึ้น ได้ทีละเรื่อง ไม่มีด่าเหมือนสมัยที่ไปวัดพระอรหันต์ กระจุกเป็นพระธาตุเป็นแก้ว ที่พ่อครูเคยอธิบายสาเหตุของการเกิด กระจุกใสเป็นแก้ว พอเข้าใจตัวลูกเองได้ว่า ตอนที่ไปวัดป่าต่างๆเค้าสอนก็ได้แต่ค้านแย้งในใจ(ต้องนั่งกดข่ม ฆ่ากิเลส ผูกมันไว้บ้าง เอาดาบฟันมันบ้าง ถ้าไปนั่งปากเหว ทำไม่ผ่านก็ให้ตกเหวตายเลยบ้างฯ)ไปไม่ถูกทางถูกสายมาค่ะ

พ่อครูว่า... ผู้ที่เข้าใจแล้วจะเห็นว่าเคยไปหลงผิดมา ผู้ที่เข้าใจแล้วจะละอายอย่างแรงกล้าเหมือนผู้ที่ได้สำนึก เช่นผู้หญิงที่เคยไป

แต่งกายไปเปลือย พอมาได้สำนึกตัวเองแล้ว จะเห็นว่าเราทำเข้าไป
ได้ยังไง พวกเราหลายคนไม่ถึงขนาดไปเปลือย แต่ไปหลง
ตกแต่งไปหลงลาภยศ อย่างที่แสดง SMS มา แต่ก่อนเราไปหลงได้
ยังไงอย่างนั้น มันก็จะละลาย

คนที่ยิ่งละลายแรงกล้า ตามที่พระพุทธเจ้าท่านตรัส (พตปฎ.เล่ม
23 ข้อ 92 ปัญญา ๘) คนนั้นยังมีสำนึกสูง ยิ่งจะละวางหรือทิ้งง่าย ใช้นิโฆ
มีความละลายอย่างแรงกล้า

คนไหนไม่ละลายอยู่ แน่นอนเขาก็ไม่ทิ้งมาหรอก อย่างอาจารย์
สุจินต์ (อ.สุจินต์ บริหารวนเขตต์)นี้ ก็ยังทาปากเฉย 90 กว่าแล้ว เป็น
ธรรมดาธรรมชาติไม่ทิ้ง อาตมาว่ามันยากนะการทาปาก หรืออาจจะ
แต่งเก่งแล้ว ต้องทาปาก เขียนคืออะไรต่ออะไร

ความลำเอียงคืออะไรมีไหมใครบ้างที่ลำเอียง

*_Thanyaphat Darunphan ธัญพัฒน์ ดรุณพันธ์ · กราบ
นมัสการพ่อครูด้วยความเคารพยิ่ง อยากทราบว่า ถ้ายังหลงเหลือ
ความลำเอียงอยู่ เป็นพระอาริยะระดับใดคะ*

พ่อครูว่า... มันลำเอียงอะไร ลำเอียงอย่างไร ลำเอียงเรื่อง
ลาภ ลำเอียงเรื่องยศ คำว่าลำเอียงมันลึกซึ้งนะ โดยเฉพาะคนที่ไม่
ฉลาดพอแล้วลำเอียง ลำเอียงหลอกตัวเอง (**พ่อครูไต่ดออกด้วย**)

สมณะฟ้าไท... เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ไม่ง่าย อย่างที่พ่อครูบอก เรา
ลำเอียงเข้าข้างตัวเองเป็นเรื่องที่เราจะทำได้ง่ายที่สุด ในคนเราส่วน
ใหญ่จะเข้าข้างตัวเองเป็นหลักอยู่แล้วหลงกิเลส

พ่อครูว่า... ลำเอียงทางนามธรรม ลำเอียงโดยที่ไม่เข้าใจ (พัน
อคติ ๔ ตูภาคผนวก) โอ้โฮ ลองยกตัวอย่างสักอัน ลำเอียงประเภทอย่าง

มหาบัว ขอภัยที่เป็นตัวอย่าง ขอบคุณมหาบัวที่มาเป็นตัวอย่างให้อาตมาเอามาทำประโยชน์ในการเป็นตัวอย่าง

ลำเอียงเข้าข้างตัวเองว่า ตัวเองยิ่งใหญ่ เพราะตัวเองได้เรียไรหาเงินเข้าคองคลัง เอาทองคำเข้าคองคลัง อย่างนี้เป็นต้น ลำเอียงเข้าข้างตัวเองว่าตัวเองยิ่งใหญ่ ตัวเองมีประสิทธิภาพมาก สามารถช่วยประเทศชาติได้ แล้วก็กริมจนกระทั่งหลงใหลว่า เราทำอย่างนี้ได้คือบารมีของพระอรหันต์ บารมีที่จะส่งเสริมให้เป็นพระอรหันต์

ซึ่งที่จริงแล้วเป็นเรื่องน่าอาย ไปเรียไรก็ไม่ใช้กิจสงฆ์ เอาประเทศไปเป็นเครื่องล่อ เหมือนอย่างพิธา(นายพิธา ลัมเจริญรัตน์) บอกว่าจะให้เงินเดือนเท่านั้นเท่านั้นล่อ ก็ตื้นๆธรรมดา บอกว่า เลือคนนะ จะให้เงินเท่านั้นเท่านี้ ล่อเหมือนกัน บอกว่าจะเอามาเพื่อกอบกู้ประเทศนะ ก็เหมือนกัน อ้างอิงว่าจะเอามาทำประโยชน์ ให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นได้ อย่างพิธานี้มันผิวเผินเกิน หลอกให้แก่ตัวบุคคลเลย เอาละคุณจะได้เงินรายได้เท่านั้นเท่านี้ เช่น ขึ้นค่าแรงขั้นต่ำเป็น 450 บาท เงินคนแก่ได้ 3,000 บาท หลายอย่างเขาก็พูดไป อันนั้นมันผิวเผินตื้นๆ

นี้ก็เหมือนกัน อ้างอิง ลำเอียงเข้าข้างตัวเองว่าตัวเองยิ่งใหญ่ ว่าตัวเองมีประสิทธิภาพ ทั้งๆที่ตัวเองอาศัยทั้งนั้น อาศัยประเทศชาติมาเป็นตัวประกัน อาศัยทางสถาบัน อาศัยอะไรๆ แล้วก็อาศัยคราบนักบวช แล้วก็ไปทำผิด ไม่ใช้กิจสงฆ์ไปเรียไรอีก ซึ่งไม่ใช่ฐานะ ไม่ใช่เรื่องที่จะทำเลย ไม่รู้สึกอย่างไร และหลายอย่างที่ว่า

เป็นตัวอย่างให้ผู้อื่นที่ไม่เข้าใจไปหลงผิด อาตมาก็เป็นภาระจะต้องมากอบกู้อธิบายความจริง ไม่ได้ขังมหาบัว จริงๆอาตมาว่าลึกๆมหาบัวก็หลงตน เข้าใจผิด แม้แต่ที่สุดที่บอกว่าตัวเองจะตายแล้วไม่เกิด อาตมาก็เชื่อว่า มหาบัวรู้อยู่พอสมควร แต่จะต้องบอกให้คนอื่น

เชื่อว่าเป็นอย่างนี้ อาตมาไม่ได้บอกว่่าหลอกนะ บอกให้คนอื่นเชื่อว่า ตายแล้วไม่เกิดในชาตินี้ ไม่กล้าใช้คำว่าบรรลอรหนต์แล้ว

จริงๆแล้ว ความจริงผู้เป็นอรหนต์แล้วตายแล้วจะเกิดอีกก็ได้ เป็นอรหนต์ตายแล้วไม่เกิดอีกก็ได้ แต่มหาบัวไม่มีปัญญารู้หรือกว่า อรหนต์จริงๆนั้นตายแล้วเป็นอมตะบุคคล ผู้ผ่านวิมุตติแล้วตามมุลสูตร 10 บรรลวิมุตติ ผ่านวิมุตติมาก็เป็นอมตะ (มุลสูตร ๑๐ ดุภาคผนวก)

อมตะบุคคลคือตายก็ได้ เกิดก็ได้ เกิดมาต่อภพภูมิเป็นอรหนต์ อันที่ 1 ก็เป็นอรหนต์อันที่ 2 เป็นอนุโพธิสัตว์ จะต่ออีกก็เป็น อนิยต โพธิสัตว์ต่อไปอีกได้ ที่อาตมาหยิบมาให้ฟังหมดแล้ว แต่มหาบัวยังมีจฉาติฏฐิอยู่ ไม่เข้าใจอะไรหรือ

ที่บอกว่า อรหนต์ตายแล้วเกิด เกิดแล้วตาย จะเกิดก็ได้ ไม่เกิดก็ได้ เป็นผู้ที่ครบภาวะ 2 เป็นผู้ที่ครบสมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้นเขา เข้าใจไม่ถูก อย่างศาสนาพุทธเมืองไทยเป็นศาสนาพุทธที่มันเอียง โด่ง โด่งไปข้างหนึ่งเดียวไม่มี 2

เพราะฉะนั้นแม้แต่คำว่ากายก็ไปเข้าใจว่าเป็นแต่เรื่องรูปธรรม อย่างเดียว อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงมีจฉาติฏฐิไปทั้งหมดเลย เพราะเข้าใจกายยังไม่สมบูรณ์แบบ ทั้งๆที่ในพจนานุกรมบาลีนั้น ก็ยังแปลว่า เป็นองค์ประชุม แปลว่ากอง แปลว่าฝูง แปลว่าหมู่ ใน พจนานุกรมก็ยังบันทึกไว้ มันไม่ใช่ของเดียว มันเป็นองค์ประชุม กรอบ เป็นองค์ประกอบ องค์ประชุมเจตสิก 3 อย่างนี้เป็นต้น

กายต้องมีนอก-มีใน มี 2 อย่าง ถ้าเข้าใจกายไม่สัมมาติฏฐิไป ไม่รอด แล้วก็เข้าใจกายไม่ได้กัน แม้แต่สังโยชนข้อที่ 1 ก็ยังไม่พ้น มีจฉาติฏฐิ อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งอาตมาก็พูดความจริงนะ วิจัยหรือว่า ตำนานสิ่งที่ผิด แล้วก็บอกความถูกต้องให้ฟัง

_@hangngore ผมฟังจากพระอาจารย์ท่านหนึ่ง(อยู่ที่ราชบุรี) ซึ่งเป็นลูกศิษย์หลวงตา ท่านบอกว่า สมัยที่ท่านโพธิ์รักษอยู่ที่วัดอโศการาม(ยังไม่ได้บวช) หลวงตาเป็นคนบอกเจ้าอาวาสวัดอโศการามขณะนั้น (ไม่รู้ว่าเป็นใคร) ท่านบอกว่า อย่าไปบวชให้มัน ใจนี้มันเพี้ยน. เป็นที่มาทั้งหมดของการจองเวรจองแค้น ที่ท่านกำลังทำอยู่ นี้ พระอาจารย์ท่านนั้น(ราชบุรี)บอกว่า จริงๆจะด่าหลวงตา ก็ไม่มีใครว่าอะไร แต่ควรด่าตอนที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ท่านจะได้อธิบายเรื่องต่างๆได้บ้าง ท่านละสังขารเมื่อปี 54 ก่อนหน้านั้นก็ไม่เห็นแสดงกิริยาอย่างนี้กับท่าน ด่าท่านตอนนี้ ท่านก็ไม่สามารถอธิบายอะไรได้แล้ว เป็นการด่าข้างเดียว ปกติตอนที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ท่านก็ถูกด่าอยู่แล้ว ท่านก็อธิบายกันไปบางเรื่อง บางเรื่องท่านก็ไม่ได้แก้อะไร เพราะท่านไม่ได้แค้นเคืองอะไร หลวงตาท่านบอกแต่ว่า เขามีปากเขาก็ต้องพูด เรื่องของเขา เราไม่สนใจ.

พ่อครูว่า... จริงอาตมาก็ไม่ได้อยากจะพูดตอนเขาเป็นๆเพราะมันจะเถียงกัน อาตมาไม่อยากจะเกิดสงครามรบทางภาษา

ขอภักษนะ อาตมาไม่ได้เกรงกลัวลูกศิษย์ของมหาบัว แม้แต่ตอนมหาบัวเป็นๆ ลูกศิษย์ก็มีเยอะ ตายแล้วลูกศิษย์ก็ยังมีอยู่นั้นแหละ อาตมาไม่ได้กลัวลูกศิษย์ ไม่ได้กลัวมหาบัว ว่าเป็นๆ หรือตายแล้ว แต่เพราะว่าไม่อยากจะเกิดการถกเถียง เกิดการพูดกันเยอะ เพราะฉะนั้นตอนที่หมดแล้วนี้ มหาบัวตายแล้ว ก่อนมหาบัวตาย อาตมาก็พูดแต่เกรงใจกว่านี้ เหมือนกับอาตมาขอภักษ อาตมาเกรงใจมหาประยุทธ์ ถ้ามหาประยุทธ์ตายแล้วอาตมาจะพูดหนักกว่านี้ ฉันทันเดียวกัน เอาจะจบ อธิบายตรงนี้แล้วคงเข้าใจกัน

แต่ว่ามหาประยุทธ์นี้ยังดี ยังทำการรวบรวมคัมภีร์ต่างๆ แต่มหาบัวไม่ได้รวบรวมคำภีร์อะไรเลย มีแต่ภาษาละไป ไปตามประสาของ

มหาบัวเอง แล้วคนก็เก็บภาษานั้นมาฟังกันเป็นภาษาในโลกของมหาบัว ก็เลยเป็นอีกลัทธิหนึ่ง ถ้าฟังธรรมของมหาบัวก็จะเข้าใจ สรุปผลได้ตามที่มหาบัวพูด แล้วมันก็เป็นอีกลัทธิหนึ่ง ที่มีความหลากหลายอยู่ในทิวลิป 62 ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้

_สู่แดนธรรม... ผมอ่านที่เขาถามมาผมตีความว่า นี่อาจเป็นที่มาทั้งหมดของการจงเริงจงแค้นที่ท่านทำอยู่นี้ เขามองว่าที่พ่อท่านวิจารณ์หลวงตามหาบัวเป็นการจงเริงจงแค้นอยู่ใช่ไหมครับ
พ่อครูว่า... ก็ตีความเอาตามอาการ ในกาลามสูตร ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ (พระไตรปิฎกเล่ม ๒๐ “เกสปัตตนิสสูตร” ข้อ ๕๐๕) ดูอาการเอาตมาว่าเป็นการจงเริงจงแค้น แต่ที่จริงเอาตมาพูดสังฆธรรม ชี้ถูกชี้ผิด ตำนานผิด แล้วก็ยกสิ่งที่ถูก จะไปยกสิ่งที่ถูกก็ยกแต่พวกเราชาวอโศก ก็เลยไม่ค่อยได้ยกมาก ก็เลยตำหนิเสียมาก แล้วเรื่องตำหนินี้แหละพระพุทธเจ้าก็สรรเสริญยกว่า ต้องตำหนิ เรื่องตำหนิ ยิ่งตำหนิ ยิ่งเป็นประโยชน์ สรรเสริญไม่มีค่าไม่มีคุณอะไรเลยเป็นเรื่องต่ำทรามด้วยคำสรรเสริญ

เพราะฉะนั้นเรื่องตำหนินี้เป็นเรื่องถูกต้อง เจริญได้ดีได้ก็ด้วยการตำหนิสิ่งที่ผิดกันให้แก้ไข เอาตมาว่าเอาตมาไม่ได้เป็นคนหยาบคาย ไม่ได้เป็นคนพูดสาดเสียเทเสีย เอาตมาพูดถึงหลักอิงธรรมพูดสังฆจะ อาจะพูดแรงๆ พูดดัง เพราะเอาตมาเป็นคนพูดดัง พูดแรง เป็นคนพูดเน้น มันก็เลยดูแข็ง ดูแรงโดยสังฆจะ เพราะเอาตมาจะไม่พูดเหยาะแหยะ คนพูดเหยาะแหยะมันชอบกล เอาตมาไม่ค่อยถนัด ถนัดพูดเน้นๆชัดๆ

อุทิสมังสะกับปวัตตมังสะ เป็นเช่นไร

_สังยุตติจะ แปลว่าจิตมีความมุ่งหมาย มีปณิธานไปสู่อะไร

พ่อครูว่า... ไปสู่อะไรก็ได้ จิตคุณมุ่งหมายไปสู่อะไร

อุททิสสะ ก็ดี สัจญจิจจะ ก็ดี แปลว่า จิตมุ่งหมาย จิตเจาะจง จิต
จงใจเจตนาไปมีที่หมาย เจตนามีที่ไปสู มีที่จะไปสู่อะไรตรงนี้ตรงนั้น
ยกตัวอย่างเช่น ชีวกสูตร 5 ข้อ เอาขึ้นมาอธิบายละเอียดอีกที
มันละเอียดสุดยอดเลย

*ชีวกสูตร 1. ผู้หนึ่งกล่าวอย่างนี้ว่า “ท่านทั้งหลายจงไปนำสัตว์ชื่อ
โน้นมา”*

*อุททิสสะ ปาณ อารภนฺติ (อุททิส, อุททิสสะ คือ เจาะจงมุ่งหมาย
ไปที่สัตว์ชื่อนั้น)*

คำว่า สัจญจิจจะ หรือ อุททิสสะ

ในชีวกสูตรท่านใช้คำนี้ *อุททิสสะ* แต่มันก็ความหมายเดียวกัน
กับประโยคว่า สัจญจิจจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตุง (*สัจญจิจ ปาณ ชี
วิตา โวโรเปตา*) ที่อาตมาเคยใช้บ่อยๆ คือ จิตมุ่งหมาย หรือจิตมี
ทิศมุ่ง อุททิสสะ หรือ สัจญจิจจะ นี้ จิตมีทิศมุ่ง มุ่งไปสู่อะไร? นี่แหละ
ท่านไปเบี่ยงบาลีกันว่า มุ่งหรือเจาะจง เจาะจงอะไร? นี่แหละท่านไป
เลียงบาลี-เบี่ยงบาลีว่า เจาะจงบุคคล บุคคลคือใครใน 5 ข้อ? ก็คือ
ภิกษุหรือพระตถาคต ในข้อที่ 5 เพราะฉะนั้นในเรื่องทั้งเรื่องนี้นะ คือ
เรื่องของการฆ่าสัตว์ 5 ข้อนี้ คือเรื่องของการฆ่าสัตว์เป็นบาป

คนที่ทำบาปในการฆ่าสัตว์ ในข้อที่ 5 นี้ มันเลยการฆ่าสัตว์ไป
แล้ว ในข้อที่ 4 สัตว์ตายแล้วเอามาทำอาหาร แล้วเอามาถวายภิกษุ
ถวายตถาคต ถวายพระพุทธเจ้า ซึ่งมันไม่ใช่เพียงการฆ่าสัตว์แล้ว
มันเลยการฆ่าสัตว์แล้ว มันเป็นข้อสุดท้ายที่บาปที่สุด บาปมากกว่า
คือ บาปข้อที่ 5

ไล่มาตั้งแต่ข้อที่ 1 ของชีวกสูตร

ข้อที่ 1. ผู้นั้นกล่าวอย่างนี้ว่า “ท่านทั้งหลายจงไปนำสัตว์ชื่อ โนนมา” (อุทิส, อุทิสสะ คือ เจาะจงมุ่งหมายไปที่สัตว์ชื่อนั้น) อุทิสฺส ปาณํ อารภนฺติ หรือ สัญจิจจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตุง (สญจิจจ ปาณํ ชีวิตา โวโรเปตา)

กล่าวอย่างนี้ว่า “ท่านทั้งหลายจงไปนำไก่มา” สัตว์ชื่อนั้น ชื่อ ไหนัก็แล้วแต่ ก็กล่าวชื่อนั้น เอามา ท่านทั้งหลายจงไปนำไก่ นำเป็น นำตัวนั้น เอาอะไรๆ มานั้น ข้อที่ 1 แค่นี้บาปแล้ว ไม่ใช่บุญเลย

ท่านฟ้าไท่ว่า สมมติคนพูดว่า อยากกินเปิดอบน้ำผึ้ง อย่างนี้ บาปไหมครับ

พ่อครูว่า นั่นแหละๆ ไปกล่าวชื่อสัตว์ขึ้นมา นั่นแหละบาปแล้ว ฟังดีๆ นะ ลึกซึ้งละเอียดมาก

ข้อที่ 2. สัตว์นั้นเมื่อถูกเขาผูกคอนำมา ย่อมได้เสวยทุกข โทมนัส

ผูกคอ ผูกแขน ผูกขา ผูกอะไรก็แล้วแต่ ผูก นำมา ไปทำให้สัตว์ มันทุกข์ กล่าวชื่อสัตว์มันบาปแล้ว แล้วยิ่งไปผูกมันมา นี่หยาบขึ้นอีก ก็บาปทวีคูณเพิ่มขึ้นอีก

ข้อที่ 3. ผู้นั้นพูดอย่างนี้ว่า “ท่านทั้งหลายจงไปฆ่าสัตว์นี้” เอาละสิ ตอนนีให้ฆ่าเลย สั่งฆ่าเลย ถ้าเป็นกฎหมาย ผู้ไปสั่งเขา ฆ่านีติดคุกยิ่งกว่าผู้ฆ่าเอง

ข้อที่ 4. สัตว์นั้น เมื่อกำลังถูกเขาฆ่าย่อมเสวยทุกข โทมนัส ผลจากการที่ทำให้สัตว์ทุกข์โทมนัสพวกนี้ มันจึงเป็นบาป เป็นการผูกเวรจองเวรจริง เป็นเรื่องกรรมวิบาก เป็นอะไรต่ออะไรอีก หนักหนาสาหัสเข้าไปอีก ถึงข้อ 4 นี้ก็หนัก บาปที่สุดแล้ว

ข้อที่ 5. ผู้นั้นยอมย้งตถาคตและสาวกตถาคต ให้ยินดีด้วยเนื้อ เป็นอกัปปิยะ ชื่อว่ายอมประสพบาปมิใช่บุญเป็นอันมาก (ตถาคตฺ วา

ตถาคตสาวก ว่า อกปิเยน อสสาเทติ อิมินา ปญจเมน ฐาเนน พหุง
อปุญญํ ปสวตฺติ)

(ชีวรสสูตร พตปญ.ล.13 ข.60)

เพราะฉะนั้น สัตว์ที่ถูกจิตเจาะจงฆ่า ไม่ได้ไปบอกว่าจะจง
บุคคล แต่ใน 5 ข้อนี้ สัตว์ที่ถูกเจาะจงฆ่า ไม่ใช่ถูกเจาะจงบุคคล ไป
เอาแต่ข้อ 5 เป็นภิกษุกับตถาคต ว่า “ผู้นั้นย่อมยังตถาคตและสาวก
ตถาคต ให้ยินดีด้วยเนื้อ” มันละเอียดลงไปถึงขั้น ทำเสร็จแล้ว ฆ่า
แล้ว ทำอาหารอย่างดี เอามาถวายเพื่อที่จะให้มากินเนื้อ แล้วท่านจะ
ได้จิตใจเนื้อสัตว์ ดิดใจอาหาร ทั้งๆ ที่ท่านเองไม่ได้ฉันทเนื้อสัตว์กัน
เลย ทั้งภิกษุหรือตถาคต

“นี่ ลองสิจะ นกพิราบน้ำแดงนะ เนื้อหมีด่านะ เนื้อเสือด่านะ”
ตัวอย่างอะไรอย่างนี้ จะให้ยินดีด้วยเนื้อสัตว์ นี้รวมหมดเลยเป็น
อกปิยะ ไม่ควรอย่างยิ่งเลยที่จะเอาอาหารเนื้อสัตว์มาถวายภิกษุ
ถวายตถาคต เป็นอกปิยะ เป็นสิ่งที่ชาวพุทธไม่ควรกระทำ ข้อ 5 นี้
ข้อเดียวก็ผิดหมดแล้ว ใครเอาอาหารเนื้อสัตว์ไปถวายภิกษุถวาย
ตถาคต มันเป็นอกปิยะ สิ่งที่ไม่ควร เพราะเนื้อสัตว์ที่จะเอามาเป็น
อาหารต้องฆ่ามาทั้งนั้น

การที่สัตว์ถูกฆ่า จึงเป็นบาปเต็มรูปแบบเลย เป็น อุทิสมังสะ ไม่
ใช่ ปวัตตมังสะ

ปวัตตมังสะ คือพระพุทธเจ้าท่านตรัสยกไว้ว่า ปวัตตมังสะ ถ้า
จะกินก็กินได้ มันไม่เป็นโทษเป็นภัยอะไร ซึ่ง

ปวัตตมังสะ มี 2 อย่างคือ

1. สัตว์มันตายเอง ไม่มีใครฆ่า
2. เดนสัตว์กิน

สัตว์มันตายเอง ไม่มีใครฆ่า เห็นไหมก็อธิบายกันไว้ อาตมาก็หยิบมาอธิบายต่อ ผู้รู้ท่านก่อนท่านก็อธิบายไว้แล้วนะ สัตว์ที่มันตายเอง มันก็ทิ้งร่างมันแล้ว

เดนสัตว์กิน เนื้อสัตว์ที่เป็นเดนสัตว์กิน คือสัตว์มันฆ่ากัน ไม่ใช่ถูกคนเจาะจงฆ่า ที่ถูกฆ่าโดยคนเจาะจงฆ่าสัตว์นี้ เพราะฉะนั้น ปวัตตมังสะคือเนื้อสัตว์จากที่สัตว์มันฆ่ากันเอง มันกินกันเอง มันทำวิบากกันไปแล้ว เพราะฉะนั้นสัตว์ที่จะไปจองเวรผู้ฆ่ามันก็คือสัตว์ตัวที่ฆ่ามัน แต่เราไปเอาเศษเดนเนื้อสัตว์มากิน สัตว์ที่มันเป็นตัวเจ้าของเนื้อมันก็ไปจองเวรที่ไอตัวฆ่ามันแล้ว มันก็ไม่ได้มาจองเวรคนกิน กินเดนสัตว์เหลือจากสัตว์กินแล้ว เป็นเนื้อทิ้งแล้ว เป็นบังสุกุลแล้ว นี่ก็นัยยะละเอียด

เพราะฉะนั้น ในชีวิตสูตรนี้ จึงไม่ได้หมายถึงเจาะจงตัวบุคคล แต่เจาะจงว่าสัตว์ถูกฆ่าโดยคน คนที่ไปเจาะจงฆ่ามันให้ตาย เนื้อสัตว์อย่างนั้นพระพุทธเจ้าบอกว่ากินไม่ได้ก็เท่านั้น ถึงจะถูกตอง แต่ไปเบียดบาปไปเป็นว่าเจาะจงบุคคลข้อที่ 5 ข้อเดียว อีก 4 ข้อเอาไปทิ้งไว้ไหนจะ เจาะจงบุคคลข้อที่ 5 นั้นหมายถึงว่าบาปเสร็จหมดแล้ว บาปเต็มถ้วยแล้ว แล้วเอาบาปเต็มถ้วยมาถวาย เอาบาปมาถวาย พระพุทธเจ้าถวายภิกษุทำไม คุณจะบาป คุณก็ไปกินบาปของคุณเอง (คุณสูแต่ธรรมว่า เป็นบาปสองต่อครับ) เออ คุณบาป คุณไปฆ่า คุณไปอะไรทำไม คุณก็เอาบาปของคุณไป แล้วจะเอาบาปนั้นมาให้คนอื่นเขาทำไม

เพราะฉะนั้นภิกษุหรือตถาคตรู้ดีอยู่แล้วว่า สัตว์ที่ถูกฆ่าโดยคนนี้ ไม่ใช่ ปวัตตมังสะ ท่านไม่ฉันทรอก แล้วที่ไหนจะมี ปวัตตมังสะ เอามาทำอาหารถวายพระ ก็ไม่มีอีก แล้วคุณจะเอาเนื้อสัตว์มากินจากตรงไหนละ

สมณะฟ้าไท... สรูป
จบ

ภาคผนวก

ดอกบัว ๔ / บุคคล ๔

๑. บัวพิน้ำ จะบานในวันนี้

อุคฆฏิตัญญ (ผู้ฟังหัวข้อธรรม ก็บรรลุมรรคผล)

๒. บัวปริ่มน้ำ จะบานในวันพรุ่งนี้

วิปจิตัญญ (ผู้ฟังอธิบายธรรมพิสดารก็บรรลุมรรคผล)

๓. บัวในน้ำ จะขึ้นมาบานในวันมะรืน

เนยยะ (ผู้หมั่นฟังธรรม ใต้ถ้ำ พิจารณาแยกกาย คบหามิตรดี ก็บรรลุมรรคผล)

๔. บัวใต้น้ำ จมโคลนตมไม่อาจพิน้ำขึ้นมาบาน

ปทปรมะ (ผู้ฟังพุทธพจน์ก็มาก บอกสอนก็มาก แต่ไม่บรรลุมรรคผลในชาตินี้)

(พระไตรปิฎกเล่ม ๑๒ "ปาสราสีสูตร" ข้อ ๓๒๓)

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๖ "จตุกกนิทเทส" ข้อ ๑๐๘)

[<กลับไป>](#)

ปาฏิหาริย์ ๓

ความน่าอัศจรรย์ (ปาฏิหาริย์) ๓ อย่างนี้คือ

๑. อิทธิปาฏิหาริย์ (แสดงฤทธิ์ได้น่าอัศจรรย์)

๒. อาเทศนาปาฏิหาริย์ (ตกทายใจได้น่าอัศจรรย์)

๓. อนุสาสนีปาฏิหาริย์ (สอนธรรมมีผลจริง ได้น่าอัศจรรย์)

ตถาคตเล็งเห็นโทษในอิทธิปาฏิหาริย์ และอาเทศนาปาฏิหาริย์

จึงอึดอัด (อัญญิยามิ) ระอา (หรายาม) เกสียตชัง (ชิจฺฉามิ) ในปาฏิหาริย์ ๒ อย่างนี้

(พระไตรปิฎกเล่ม ๔ "เกวิฏฐสูตร" ข้อ ๒๓๙-๒๔๑)

[<กลับไป>](#)

สีจิวรต้องห้าม ๗

พระพุทธเจ้าไม่อนุญาตให้ภิกษุใช้จิวรสีดังนี้

๑. สีคราม (น้ำเงิน)

๒. สีเหลือง

๓. สีแดง

๔. สีบานเย็น (สีแดงอมม่วง)

๕. สีดำ

๖. สีแสด (สีเหลืองปนแดง)
 ๗. สีชมพู (สีแดงเจือขาว หรือ สีแดงอ่อน)
 (พระไตรปิฎกเล่ม ๕ "จีวรขันธกะ" ข้อ ๑๖๙)

[<กลับไป>](#)

คนเป็นกลางแล้ว

คือคนที่พ้น อคติ ๔

(พ้นความลำเอียง จึงจะชี้ถูก-ชี้ผิดได้)

๑. พ้นจันทาคติ (ไม่ลำเอียงเพราะรัก)
๒. พ้นโทสาคติ (ไม่ลำเอียงเพราะชัง)
๓. พ้นโมหาคติ (ไม่ลำเอียงเพราะหลง)
๔. พ้นภยาคติ (ไม่ลำเอียงเพราะกลัว)

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๑ "อคติสูตร" ข้อ ๑๗)

[<กลับไป>](#)

มูลสูตร ๑๐

มูลเหตุแห่งกรรมทั้งปวง คือ

๑. มีฉันทะ เป็นต้นเหตุเป็นมูล(มูลกา)
 ๒. มีมนสิการ(ทำใจในใจ) เป็นแดนเกิด (สัมภาวะ)
 ๓. มีผัสสะ(กระทบสัมผัส) เป็นเหตุเกิด (สมุทัย)
 ๔. มีเวทนา(ความรู้สึก) เป็นที่ประทุมลง (สโมสรรณา)
 ๕. มีสมาธิ(จิตตั้งมั่น) เป็นประมุข (ปมุขะ)
 ๖. มีสติ(ระลึกตัวตน)เป็นใหญ่(อธิปไตย)
 ๗. มีปัญญาเป็นยิ่ง (อุตระ)
 ๘. มีวิมุตติ(ความหลุดพ้น)เป็นแก่น (สาระ)
 ๙. มีอมตะ(การไม่เกิดไม่ตาย) เป็นที่ยังลง (โอคธา)
 ๑๐. มีนิพพาน(การดับกิเลสสิ้นเกลี้ยง) เป็นที่สุด (ปรियोสาน)
- (พระไตรปิฎกเล่ม ๒๔ "มูลสูตร" ข้อ ๕๘)

[<กลับไป>](#)